

HALIKIN SESİ

11 Ocak
1977
250 Kuruş

91

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1977

PROLETARYA BAYRAĞI ALTINDA BİRLİK VE MÜCADELE YILI OLSUN!

1977 yılına başlıca çelişmelerin keskinleştiği bir dünyada giriyoruz. Hem savaşın, hem de devrimin etkenleri yükselmeye devam ediyor. Yeni bir dünya savaşı ihtimali hızla artıyor.

Geçtiğimiz bir yıl boyunca Amerikan emperyalizminin insiyatifi geniş ölçüde kaybettiği, gerilediği ve mevcut hegemonya alanlarını savunma durumunda bulunduğu daha açık bir şekilde ortaya çıktı. Hindicini yenilgisinden sonra Amerikan emperyalizmi kuvvetlerini Ortadoğu ve Avrupa'ya yığarak tutunmaya çalışıyor.

Buna karşılık sosyal-emperyalist Sovyetler birliği dünya çapında giriştiği yayılma tarruzunu şiddetlendirerek sürdürdü. Sosyal-emperyalistler daha genç ve yükselen emperyalist kuvvet olarak dünyanın gittikçe daha geniş alanlarına el attılar. Onlar başlıca rakipleri olan Amerikan emperyalistlerini klasik silahlar bakımından zaten geride bırakmışlardı. Şimdi ise nükleer silahlar bakımından da dünyanın en büyük gücü olma çabalarına hız vermektedirler. Sosyal-emperyalistler, geçtiğimiz bir yıl boyunca esas güçlerini hegemonya çatışmasının odak noktası olan Avrupa'ya yöneltmeye devam ettiler. Sosyal-emperyalistler esas olarak askeri güçlerine dayanmakla birlikte, her yerde iç yıkıcılık, darbe, içişlerine karışma, casusluk, tehdit ve şantaj yollarına gittikçe daha çok başvurdular.

1976, İkinci Dünya ülkeleri bakımından ekonomik buhranın derinleştiği bir yıl oldu. Özellikle Avrupa ülkeleri ağır ve umutsuz bir buhranın içine sürüklendiler. Avrupa üzerindeki sosyal-emperyalist tehdit, buhranı daha da derinleştirmektedir. Öte yandan Sovyetler Birliği hegemonya emellerini gerçekleştir - mek için buhrandan geniş ölçüde yararlan - maktadır.

Bütün bunlarla birlikte Avrupa ülkelerinde sosyal-emperyalist yayılmaya karşı uyanıklık artmaktadır. Helsinki'de koparılan " yumuşama" yaygarasının etkisi, üzerinden henüz bir

yıl geçmeden dağıldı. Denge bir kere bozuldu mu, onu tekrar kurmanın tek yolu emperyalist savaştır. Emperyalizm var oldukça barış iki savaş arasındaki geçici bir olgudan ibarettir. İki süper devlet arasındaki çalın hegemonya yarışı dünyamızı yeni bir savaşa sürüklemektedir. Bu savaşın esas kaynağı yenden paylaşım talebinde bulunan sosyal-emperyalistlerdir. Geçtiğimiz bir yıl boyunca bu gerçekler kendini daha açık bir şekilde ortaya koydu. İkinci Dünya ülkelerinde sosyal-emperyalist tehdide karşı kendi aralarında ve Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşme eğilimleri güç kazandı.

Öte yandan Üçüncü Dünya ülkelerinin başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizm, hegemonyacılığa ve sömürgecilığe karşı yürüttükleri mücadele yükselmeye devam etti. Angola halkının kurtuluş mücadelesi sosyal-emperyalistler tarafından boğuldu ve Angola Yeni Çarların kiralık askerleri tarafından işgal edildi ve sömürgeleştirildi. Buna karşılık Zimbabve halkı başta olmak üzere Afrika halklarının ırkçılığa, sömürgecilığe ve emperyalizme karşı mücadeleleri zafer yolunda ilerledi. Sosyal-emperyalistlerin sızma çabalarına karşı bu ülkelerde uyanıklık gittikçe artmaktadır. Tayland'da faşist darbeden sonra Amerikan emperyalizmine karşı halkın silahlı mücadelesi bir hamle yaptı. Doğu Timor halkının Endonezya'nın işgaline karşı yürüttüğü kurtuluş mücadelesi güçlenmeye devam etti.

Üçüncü Dünya ülkelerinin devlet egemenliklerini koruma ve milli kaynaklarına sahip çıkma mücadelesi güç kazanmaktadır. Üçüncü Dünya ülkelerinin kendi aralarında oluşturdukları birlik sağlamlaşmaktadır. Üçüncü Dünyanın, dünya devriminin temel gücü ve tarihin tekerleğini ileri doğru çeviren başlıca kuvvet olduğu şeklindeki Marksist tahlil parlak bir şekilde doğrulanmaktadır.

1976'nın 9 Eylül günü zamanımızın en büyük Marksist-Leninisti, uluslararası prole -

taryanın ve dünya halklarının büyük öğretmeni ve önderi Mao Zedung yoldaşı kaybettik. Uluslararası proletarya ve dünya halkları onun ölümünden duydukları derin acıyı kuvvete dönüştürme azmini dile getirdi.

Çin'de Hua Kuo-feng yoldaşın başkanlığındaki Merkez Komitesi etrafında birleşen Çin Komünist Partisi, "dörtlü çete" adı verilen revizyonist kliği ezdi. Böylece Büyük Proleter Kültür Devrimi yeni ve büyük bir zafer kazandı. Bu zafer yalnız Çin proletaryası ve Çin halkı için değil, bütün ülkelerin işçi sınıfı ve ezilen halklar için de tarihi bir öneme sahiptir. Çünkü sosyalist Çin, dünya devriminin kalesi ve devrim isteyen dünya halkları için büyük bir destektir.

Geçtiğimiz yıl boyunca bütün dünyada Marksist-Leninist partiler proletaryaya ve halklara önderlik etme yolunda yeni adımlar attılar. Bu partiler, birliklerini daha da güçlendirdiler, kitlelerle daha sıkı bağlar kurdular, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını daha da yükselttiler. Mao Zedung'un ortaya koyduğu ve dünya devriminin anahtarı olan üç dünya teorisi Marksist-Leninist partiler tarafından daha derin bir şekilde kavranıldı.

Dünya jandarmalığı peşinde koşan Yeni Çarların gücü ihtiraslarını karşılamaya yetmemektedir. Sosyal-emperyalistler şimdiden büyük güçlülere batmışlardır. Yüzlerine taktıkları "sosyalizm"- maskesi artık kimseyi aldatamamaktadır. Polonya, Doğu Almanya, Bulgaristan ve Çekoslovakya'nın Rusya'ya karşı dış ticaret açıkları müthiş bir artış göstermektedir. Bu durum, sosyal-emperyalistlerle işgal altında tuttukları Doğu Avrupa ülkeleri arasındaki çelişmeleri daha da şiddetlendirmektedir. Öte yandan bizzat Sovyetler Birliği'nin kendi ekonomisi buhran içindedir. Yeni Çarların ekonomiyi başta aşağı askerileştirmeleri Sovyet halklarının hayatını dayanılmaz hale getirmektedir. Rusya'da sınıf çeliş

(Devamı üçüncü sayfada)

YILDIZ ASKERİ CEZAEVİNDE ÇIKAN YANGINDA MAHKUMLAR YANMA TEHLİKESİYLE KARŞI KARŞIYA BIRAKILDI

16.12.1976 günü, sabah 02.30 sırasında Yıldız Askeri cezaevinde yangın çıktı. Canımızı zor kurtarabildik. Kapılar yangın çıktıktan 45 dakika sonra açıldı. Kapılar herhalde 5 dakika daha geç açılışta önce dumandan boğulmuş daha sonra da yanmış olacaktık. Ben ve üç subay, bir sivil ve bilmediğim sayıda er (tutuklu veya mahkum) buraya Kartal/Maltepe Askeri cezaevine getirildik. Yangının kasten çıkarıldığı üzere duruluyor. Yangının çıkış yeri birinci kısım olduğundan birinci kısımda ne kadar önde duran kişi varsa tahminen on kişi kadar buraya getirilmeden HARBİYE'ye götürüldüler. İşkence göreceklere herkes söylüyor. Bu on kişinin içinde RAFET (Doğrultekin) de var. İdare, onlardan Rafet'e önceden özel kin beslemekteydi. Benim de mahkeme dosyam ve pek çok kitabım, biraz da eşyam vardı.

İdare burada bize karşı zafer kazanmış pozlarında. Su dahi vermek istemiyorlar. Gece sabaha kadar titredik. Gecenin 02.00'sinde dövme ve bağırma sesleri duyuyorduk. Ne olduğunu görmek imkansız. Buradan, pencerenin yukarısından gökyüzünü göre biliyoruz. Çok uzaktan deniz de gözüküyor.

Yangında 45 dakika içerde kaldığımız esnada duvar ve pencereleri kırmaya çalıştık elimizde hiç bir alet yokken, Duvarı deldiğimizde pencere demirlerine rasladık. Oradan da çıkmak imkansız. Sonra pencerenin en zayıf yerindeki 18-20'lik demirleri eğdiğimizde çıkmak isteyince kurşun yağmuruna tutulduk. Sonunda bilmediğimiz biri kapıyı dışardan açtı. Nöbetçi subay Başçavuş SALİH, yangını haber alınca hiç şaşırmadı. "Yanarsa yansın efendim, ne yapalım" deyip çıktıktan sonra 45 dakika daha içerde kaldığımızı söyleyeyim.

BİR TUTUKLU

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

"MC'NİN 'AHLAK' DERS KİTABI MEZHEP AYRIMI YAPARAK HALKI BÖLMEK İSTİYOR"

İşbaşına geldiğinden beri halkın yükselen mücadelesi karşısında devrimcilere, yurtseverlere, ilericiilere elinden geldiği kadar vahşice saldırmaya çalışan MC, bir yandan da halkımızı mezhep kavgalarıyla ve ırkçı terapistlerle birbirine düşürmeye, düşman etmeye çalışmaktadır. Bunun en açık örneği, lise 3'üncü sınıf "Felsefeye Başlangıç" kitabıdır. Kitapta Alevi halkımızın inançlarına sahtekarca saldırılmaktadır, korkunç iftiralar yapılmaktadır. Örneğin kitabın 53'üncü sayfasında, "Şiilerde (Alevilerde) evli erkek ve kadının evlilik dışı cinsel ilişkisi kurması da (ZİNA) haldir." şeklinde yazılmaktadır.

Ülkemizi iki süper devlete peşkeş çeken, milli bağımsızlık ve halk düşmanı bir iktidardan halkımızı ergeç hesap soracaktır.

Biz aşağıda imzaları bulunan kişiler olarak bütün bunları protesto ediyor, nefretle karşıyoruz.

ALEVİ-SÜNNİ BİR OLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER KAHROLSUN! NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Tunceli Pülümür'den
616 imza

SÖKE SARIKEMER HALKI:

"Ağalar belediye aracılığıyla evimizi yıkmak istiyorlar"

Biz, aşağıda imzası bulunanlar Söke'nin Sarikemer kasabasında oturan ve köyündeki ağaların "Yalın ayaklar mahallesi" dedikleri mahallenin mensuplarıyız.

Bu mahallede 300 nüfus barınmaktadır. Kimimiz Ağrı'dan, Kars'tan, kimimiz Maraş'tan, Muş'tan, kimimiz de Urfa'dan, Mardin'den göç edip geldik. Topraksızlık, işsizlik ve kan davası, bizi buralara göç etmeye zorlayan nedenlerdir. Bir yere göçen insan, önce çoluğunun çocuğunun başını sokacak iyi-kötü bir ev yapar. İşte bizler de onu yaptık. Önce çitlerden ve çamurdan yaptığımız evlerimizi, daha sonra dışımızdan, tırnağımızdan artırdığımızı imkanlarla, rüzgarın ve yağmurun geçemeyeceği bir duruma getirdik Fakat Belediye "ben bu rayı top sahası yapacağım" diyerek, evlerimizi yıktırmak üzere harekete geçti. Bu iddia sökmeyi. Daha sonra Belediye'ye ait parselleri işgal ettiğimizi iddia ederek, evlerimizin yıkılması isteğiyle Söke Kaymakamlığına başvurdu. Kaymakamlık, yaptığı keşif sonunda Belediye'nin isteğini reddetti. Belediye, bunun üzerine bizleri mahkemeye verdi. Şimdi mahkeme gününü beklemekteyiz.

Aslında Belediye'nin iddiaları boştur. Her şeyden önce, top sahası yapacağım diye yapılmış evleri yıkarak, vatandaş

açıkta bırakılmaz. Öte yandan, biz evlerimizi belediyenin arsasının ortasından geçirdiği yolun sağma ve soluna belli bir sırada inşa ederek plan ve projeye uyduk. Belediye'nin derdi topsahası yaptırmak yahutta plan ve projeyi uygulamak değildir. Belediye, köydeki ağaların baskısıyla evlerimizi yıktırma teşebbüsüne geçmiştir. Çünkü, mahallenin sağı, solu, önü, arkası ağaların tarlalarıyla çevrilidir. Ve her geçen günde bu tarlalara doğru büyümektedir. İşte mahalledeki bu büyümeyi gören ağalar, belediyeyi harekete geçirdiler. Onlar, belediye, Kaymakamlık ve mahkeme yollarına başvurmadan başka, köyde "yerli ve yabancı" fesatçılığı yürütenler, yoksulları birbirine düşürmeye çalışıyorlar. Ama biz bu tuzağa düşmeyeceğiz. Ne olursa olsun evlerimizi yıktırmayacağız. Eğer olur da yıkım için gelecek olurlarsa, hep birlikte bunak karşı duracağız. Çaldıran ve Muradiye'yi deprem yıktı. Bizim evlerimiz de jandarma desteğinde belediye buldozleriyle yıkılmak isteniyor. Buna karşı durmak bizim en tabii hakkımızdır. Üçbeş ağanın keyfi uğruna canımız-malımız ayazda kalmaz. Babalarımızın, dedelerimizin kanlarıyla sulanmış bu topraklar bizimdir. Ağalar hak iddia edemezler.

35 imza

FRANSA TÜRKİYE Lİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ PARİS ŞUBESİ'NİN TOPLANTISINDA REVİZYONİST SANAT MAHKUM EDİLDİ

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin saf safında yer tutan FTÖB-Paris şubesi son olarak 10 Aralıkta "Devrim ve Kültür" konulu bir tartışmalı toplantı düzenledi.

Genç hikayeci Nedim Gürsel'in yaptığı konuşmada sanat ve siyaset arasındaki bağın önemi belirtildi. Marks, Engels, Lenin ve Mao'dan alıntılar okuyan konuşmacı, Çin Büyük Proleter Kültür Devriminin önemine işaret etti. Revizyonist fikirleri savunan bir konuşmacı Gürsel'in konuşmasına karşı çıktı ve fırsattan yararlanarak Büyük Proleter Kültür Devrimine ve Mao'ya saldırdı. Proleter devrimci arkadaşlar, salonunda bulunan kitleye Kültür Devriminin özünü ve Mao Zedung düşüncesinin Marksizm-Leninizme yaptığı katkıları açıkladılar. Daha sonra Şolohov, Aytmatov ve Simenov örnekleriyle revizyonist sanatın eleştirisi yapıldı. Sinema alanında Krusçef ve sonrası dönemi Rus filimlerinin revizyonist, gerici niteliği teşhir edildi.

Toplantının sonunda, Mao'nun Yenian konuşmaları, Müzik işçileriyle konuşma ve Doğu Perinçek arkadaşımızın bir yazısını (Devrimci Kültür ve Sanat üzerine-Aydınlık 58. sayı) proleter devrimciler geniş bir şekilde sattılar. Öte yandan Halkın Sesi 84. sayıya yayınlanan Ödemiş-İzmir yürüyüşüyle ilgili yazı, bildiri şeklinde kitleye dağıtıldı.

Yeni Çarların beşinci kolunun temsilcileri bildiri dağıtılmasına hemen karşı çıktılar. Bu da onların anti-revizyonist fikirlerden ne kadar korktuklarını gösterdi. Revizyonistler FTÖB'te demokrasiyi baltalamaya çalıştılar. Ancak FTÖB yöneticisi arkadaşlar bu konuda doğru bir tavır alarak, Halkın Sesi imzalı bildirin ve her türlü demokratik ve devrimci fikrin, sözlü veya yazılı olarak serbestçe FTÖB içinde yayılacağını savundular. Emperyalizm ve faşizm dışında hiç bir fikre yasaklama koymadıklarını bildiren FTÖB yöneticileri revizyonistlerin demokrasi ve devrim düşmanlıklarını yüzlerini teşhir ettiler.

Paris'ten
Proleter Devrimciler

"Polis bizi zorla arabasına bindirip işkence yaptı"

Cumartesi gecesi saat 0.03'de Beyazıt karakolu yakınında bir arkadaşımınla beraber toplum polisleri tarafından üstümüz aranarak, hiç bir gerekçe gösterilmeden polis arabasına zorla bindirildik. Arabanın içine atar atmaz bizi kıyasa dövmeye başladılar. Beni neden dövdüklerini sorduğumda "afiş asarken" gördüklerini, arabanın içine koyarlarken "kaçmak" istediğimi iddia ediyorlardı. Oysa ortada ikimizden başka kimse yoktu. Ve biz de eve gidiyorduk.

Bu arada kafama vurdukları elektrikli copun etkisiyle kendimden geçmişim. Ayılmaya başladığımda "Kafasına vurmayın, ölür başımıza bela olur" diye konuşmalarını duydum. Sol gözüm tamamen kapanmış, bacak ve sırtım sakatlanmıştı. Daha sonra "şüpheli kişiler" diye bizi karakola teslim ettiler. Bura

da da bana arabada elektrikli copla vuran Mehmet Polat ve Orhan Şen isimli toplum polisleri kıyasa dövmeye başladılar. Bana neden işkence yaptıklarını sorduğumda kendilerinin "işkenceci" olduklarını, "işkenceden zevk" aldıklarını açık açık söylüyorlardı.

Karakolda bir gece kaldıktan sonra Birinci Şubeye götürüldük. Orada da epey dayak attıktan sonra bizi serbest bıraktılar. Ben işkenceleri ispatlamak için adli tıptan aldığım raporla bu faşist işkenceci polisleri mahkemeye verdim. Savcılıkta da benim afiş asmağımı ayrıca "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" afişini asmanın da hiç bir zaman suç olmadığını bunun bizim en tabii hakkımız, her devrimci ve yurtseverin görevi olduğunu söyledim. Faşist polisler cezalandırılmadı.

İstanbul'dan Musa Ağcık

1977

PROLETARYA BAYRAĞI ALTINDA BİRLİK VE MÜCADELE YILI OLSUN!

(Baştarafı birinci sayfada)

meleri hızla artmaktadır. Rusya yeni alanlara sermaye ihraç ederken, öte yandan kendi ekonomisinin buhranını giderebilmek için diğer emperyalistlere avuç açmaktadır. Sosyal emperyalistlerin kağıttan kaplan oldukları ve hiç bir geleceğe sahip olmadıkları açıktır.

Dünya halklarının geleceği ise parlaktır. Durum dünya çapında halkların mücadelesi ve iki süper devlete karşı bir dünya birleşik cep hesi oluşturmak için elverişlidir. Ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor. Bu tarihin karşı konulmaz bir akımıdır.

1976 yılı boyunca ülkemizde de bütün çelişmeler derinleşmeye devam etti. Siyasi alanda büyük bir kargaşalık ve yeniden saflaşma görüldü. 1974'deki Kıbrıs buhranı ile başlayan ve Türkiye tarihinde yeni bir dönem açan gelişmeler etkisini sürdürdü. İki süper devletin hegemonya girdabına çekilen yurdumuz üzerinde Amerikan emperyalizminin etkinliğinin zayıflaması hızlandı. Buna karşılık 1976 sosyal-emperyalistlerin yurdumuz üzerindeki etkinliklerini artırdıkları bir yıl oldu. İnzalanan ekonomik anlaşmalar ve yaptıkları yatırımlar sayesinde Yeni Çarlar ekonomimizin kilit noktalarına el attılar. Yeni Çarlar şimdiden ülkemizin bir numaralı sömürücüsü olma yolundadırlar. Sosyal-emperyalistler yarıttıkları ekonomik temelini siyasi alandaki meyvelerini toplamak için sabırsızlanıyorlar ve bu amaçla Türkiye'yi durmadan sıkıştırıyorlar. Sosyal-emperyalistlerin Türkiye'yi bir an önce boyun eğdirmek istemelerinin sebebi yurdumuzun taşıdığı büyük stratejik önemdir. Sosyal-emperyalistler yurdumuz üzerindeki emellerini gerçekleştirebilmek için ekonomik sızma, askeri tehdit, beşinci kol vasıtasıyla içerden çöktürme, şantaj gibi bilinen bütün emperyalist yöntemlere başvur - maktadırlar.

Bugün gelişmenin genel yönü Amerikan emperyalizminin yurdumuz üzerindeki hegemonyasının gittikçe zayıflaması ve sosyal-emperyalist etkinliğinin artması yönündedir. Buna karşılık, bu gelişmenin dümdüz bir yol izleyeceğine ve Amerika'nın Türkiye'yi barışçı ve sarsıntısız bir şekilde terkedeceğini sanmak yanlıştır. Türkiye'nin stratejik konumu böyle bir gelişmeyi imkansız kılan başlıca etkenlerdir. Amerika'nın genel gidiş içinde karşı tararlarda bulunabileceğini ve onun Türkiye'yi tamamen terketmesinin önemli gelişmeler sonucu olacağını görmek gerekir.

Bugün sosyal-emperyalistlerin artan yayılma ve tehdidi karşısında hakim sınıfların bütün kesimleri içinde esas olarak teslimiyetçi eğilimler ağır basmaktadır. Amerikancı MC iktidarı bir yandan ülkemizin kapılarını sosyal-emperyalistlere açarken, öte yandan Yeni Çarlara karşı direnebilecek bütün güçlere saldırmakta ve bağımsızlık güçlerini zayıflatmaktadır. CHP ise Rusya'ya teslimiyet konusunda MC ile aynı tutumu benimsemektedir. CHP'nin bugünkü siyaseti, İnönü'nün "denge" ve emperyalistlere "güven verme" siyasetidir. CHP, son olarak Sosyalist Enternasyonal'e katılmıştır. Bu, CHP'nin Avrupa tekeli burjuvazisinin Yeni Çarlara karşı teslimiyetçi olan kesimleriyle ilişkisini güçlendirdiğini ortaya koymaktadır.

Rus sosyal-emperyalizminin beşinci kolu revizyonistler ise efendilerinin artan etkinliğinden cesaret ve destek alarak faaliyetlerini hızlandırmaktadırlar. Onlar DİSK'in başına çöreklenmiş bulunan Mehmet Ertürk - Aydın Meriç kliği vasıtasıyla işçi sınıfının mücadelesini sosyal-emperyalistlerin yayılma amaçları için kullanmaya çalışıyorlar. Revizyo-

nistler halkımızın Amerikan emperyalizmine ve faşizme karşı yürüttüğü mücadele içine sızarak güç toplamak ve kitle örgütleri üzerinde hakimiyet kurmak istiyorlar. Revizyonistler MC'ye boyun eğdirmek için kitlelerin mücadelesinden yararlanmaya çalışırken mücadelenin bastırılması konusunda da MC iktidarıyla aynı tutumu gösteriyorlar. 1976 Eylül'ündeki işçi mücadelesi bunu en somut örneği oldu. Revizyonistler mücadeleyi bastır - mak için başından itibaren her türlü tedbire başvurdular.

1976 yılı boyunca kitlelerin iki süper devlete karşı mücadelesi daha da yükseldi. Bütün önemli kitle mücadelelerinde iki süper devlet, özellikle sosyal-emperyalistler mahkum edildi. Aralık ayında yapılan Ödemiş-İzmir yürüyüşü sosyal-emperyalizme karşı barışlı bir kitle mücadelesi oldu. İki milliyetten halkımızın sosyal-emperyalistlere boyun eğmeyeceği açık olarak ortaya çıkmıştır. Halkımızın bağımsızlık isteği iki süper devletin tanklarından ve füzelerinden daha güçlüdür.

1976 yılı boyunca bağımsızlık mücadelesinde ortaya çıkan en önemli gerçek, bu mücadelede lenin bizzat proletaryanın önderliğinde gelişmesidir. Bu, Türkiye devrimi açısından son derece tayin edici bir öneme sahiptir ve yurdumuzun geleceği için en büyük umuttur.

1976 yılı faşizmin gerilemeye, devrimci mücadelenin ise yükselmeye devam ettiği bir yıl oldu. MC iktidarının uyguladığı seçim ekonomisi hakim sınıfları buhrana sürükledi. Enflasyon, kredi bulma sıkıntıları ve dış ticaret açığı alabildiğine arttı. Hakim sınıflar derinleşen ekonomik buhrana köklü hiç bir çözümlerlemediler. Hakim sınıflar arasındaki çelişmeler geçtiğimiz yıl boyunca derinleşti. Amerikan emperyalizminin gerilemesi sonucu MC iktidarının uluslararası desteği zayıfladı.

Faşist MC 1976 boyunca kitlelere karşı gittikçe daha çok zorbalığa başvurdu. Buna karşılık terör kitleleri sindirmek şöyle dursun, toplumun gittikçe daha geniş kesimlerinin mücadelesine çıkmasına yol açtı. Kitleler acil ekonomik ve demokratik talepler için mücadelelerine hız verdiler. Pazarcık'ın, Emir oğlu, Ceyhan'ın Sarıbahçe ve Tire'nin Alacalı köylüleri toprak ağalığına karşı mücadeleye atıldılar.

1976 yılı sadece faşizme karşı mücadele nin yükseldiği bir yıl değil, aynı zamanda revizyonizmin teşhir olduğu bir yıl oldu. Kitle örgütlerinde revizyonistlere karşı muhalefet güçlendi.

1976 yılının 1977 yılına devrettiği miras kitlelerin lehine, iki süper devlet ve hakim sınıfların aleyhinedir. Gelecek faşistler ve revizyonistler için değil işçi sınıfımız ve halkımız için parlaktır.

Türkiye için 1974'te Kıbrıs'ın işgaliyle başlayan yeni dönemde proletarya hareketi strateji ve siyasetlerinde yeni düzenlemeler yaptı. 1976 yılı bu düzenlemelerin esas olarak tamamlanmasıyla son buldu. Artık proletarya hareketi devrimin bütün temel sorunlarında strateji ve siyasetlerini yeni şartlara uygun olarak şekillendirmiş bulunuyor. Şüphesiz bu, Türkiye'nin bağımsızlığı ve devrim için tayin edici bir öneme sahiptir.

1976 yılı boyunca sürdürülen ideolojik mücadele proletar devrimcilerin birliği sorununu da yeni bir aşamaya ulaştırdı. 1976, revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşan çeşitli akımlara karşı proletar devrimci hareketin ideolojik zaferi ile sona erdi. Artık bu yeni aşamada bütün proletar devrimcileri

doğru ideoloji ve siyaset etrafında birleştir - me görevi önümüzde durmaktadır.

1977 yılına artan sayıda proletar devrimci nin revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgilerini terk ederek proletar devrimci saflarda birleştiği bir sırada girdik. Gittikçe hızlanan bu süreç Türkiye devriminin kaderi üzerinde önemli bir rol oynayacaktır. 1976 yılı ideolojik zafer yılıydı. 1977 ise proletar devrimci bayrak altında birliğin zafer yılı olacaktır.

İşte önümüzdeki görevleri belirleyen dünya ve Türkiye şartları bunlardır. Biz önümüzdeki dönem boyunca halkımızı proletarya bayrağı altında bağımsızlık ve devrim için seferber etmeye devam etmeli, özellikle sosyal emperyalistlerin artan etkinliğine karşı bağımsızlık bayraklarını daha da yükseltmeliyiz. Bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık merkezi görevimize sıkıca sarılmalı, iki süper devleti, faşistleri ve revizyonistleri azami ölçüde tecrit etmeli, birleşilebilecek bütün güçlerle birleşmeye devam etmeli ve proletaryanın bağımsızlığını titizlikle korumalıyız. Bütün ön yargıları yıkmalı, dünyada ve ülkemizde görülen yeniden saflaşmayı dikkate almalıyız.

Bağımsızlık mücadelesinde gözümüzü devrim hedefinden asla ayırmamalı, milli demokratik devrimin özü olan toprak devrimine mücadelesini yükseltmeli, köylülerin toprak ve hürriyet mücadelesine önderlik etmeliyiz.

İki milliyetten halkımızın iki süper devlete karşı sınıksız birleşmesi için çalışmalı, her türlü milli zulüm ve baskıya kararlılıkla karşı çıkmalıyız.

Biz MC iktidarına karşı mücadelede kitlelerin en önünde yer almalı, MC iktidarının yıkılması için kitleleri seferber etmeli, bu mücadele içinde halkın bağımsız güçlerini oluşturmalıyız.

Daima işçi ve köylü kitleleri içinde çalış - mayı esas almalı, toplumun bütün kesimlerini saran mücadele isteğini daha da güçlendirmeli, halkın acil talepleri için yürüttüğü mücadeleyi yönlendirmeli ve devrim mücadelesine bağlamalıyız.

Gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için verdiği mücadeleye önderlik etmeli, iki süper devlete, revizyonizme ve faşizme karşı bütün gençliği birleştirmeliyiz.

Proleter devrimcilerin birliği için ideolojik mücadeleyi esas halka almalı ve doğru ideoloji ve siyaset temelinde bütün Marksist - Leninistleri birleştirmeliyiz.

Revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmiyle hareket etmeli, uzlaşmacı akımların etkisini ortadan kaldırmak için çalışmalı, Marksizm-Leninizm hakı kılmalıyız. Büyük önder ve öğretmen Mao Zedung'un ölümünden duyduğumuz acıyı kuvvete dönüştürmeli, Mao Zedung yoldaşın bizzat ortaya koyduğu, dünya devriminin bugünkü stratejisini belirleyen ve Türkiye devrimine ışık tutan Üç Dünya teorisini ülkemizin somut şartlarına uygulamada kararlı olmalı, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını daha yükseklerle kaldırmalıyız. Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi temelinde proletar enternasyonalizmini güçlendirmek için çalışmalıyız.

Biz, bugüne kadar kazandığımız başarıların henüz bir başlangıç olduğunu asla unut - malı, alçakgönüllü olmalı, siyasetlerimizi kitlelere götürme konusunda kararlı olmalıyız. Doğru bir siyasi çizgiye sahip olmanın yetmediğini bilmeli, siyasetlerimizin özellikle işçi, köylü kitleleri içinde maddi bir güç haline gelmesi için var gücümüzle çalışmalıyız.

1976 yılı içinde yürüttüğümüz dogmatizm, sübjektivizm, dar kapıcılığı ve aceleciliği yenme hareketini durmaksızın sürdürmeli, ulaştığımız sonuçları hayata uygulamalıyız. Çetin, disiplinli, enginleri fethetme ruhuyla dolu olarak, şartlara boyun eğmeyen, daha çalışkan ve daha fedakar bir mücadele yürüt - mek üzere seferber olmalıyız.

1977 yılında kitleleri seferber etmek, mücadele içinde daha doğru, daha pekişmiş ve daha güçlü bir hareket yaratmak için birleşelim!

İşten atılan Maden-İş 16 ncı Bölge organizatörü Ali Gülçehre ile konuşma

" Maden-İş ve DİSK içinde Rus işbirlikçilerine karşı mücadele esas hedeftir "

REVİZYONİST TÜRKLER-MERİÇ- ERTÜRK KLİĞİNİN FAALİYETLERİ

Soru: Maden-İş'te ne zaman ve nasıl işe başladınız?

Cevap: Çağdaş Metal-İş Sendikası İstanbul şubesi yürütme kurulunda şube sekreteriydim. 18 Ocak 1976 'da Maden-İş'le birleşme kararı aldık. O zamandan beri Maden-İş'te çalışıyorum. Fakat Maden-İş yöneticileri o zaman Çağdaş Metal-İş İstanbul şubesi başkanı ve mali sekreterine, kendileri gibi düşünemedikleri için görev vermediler. Bu durum bizde üzüntü yarattı. Zira bu arkadaşların devrimci sendikal mücadelesini yakından biliyorduk.

Soru: Nerelerde görevlendirildiniz ve nasıl bir çalışmaya tanık oldunuz?

Cevap: Önce 1'inci Bölgede görev verdiler. 1'inci Bölge temsilcisi Murat Tokmak, bizim önceki devrimci çalışmamızı bildiği ve işçilerle kısa zamanda kaynaşmamızdan korktuğu için bu bölgede çalışmama kararı çıktı. Burada 1,5 ay çalıştım. İlginç olaylara tanık oldum. Mesela, bu bölgede çalışan Ali Alkan fabrikalardaki devrimci işçileri tespit etmekle görevlendirilmişti. Bu işçileri, işten attırmak için uğraşıyordu. Murat Tokmak'ın ve Maden-İş'in haksız uygulamalarına karşı çıkan temsilcilerin temsilciliklerini kaldırıyor ve işten attırıyordu. Maden-İş'i ve Murat Tokmak'ı eleştiren herkese "Maocu" ya da "patronun adamı, gerici" diyorlardı. Mesela Türk Telefon fabrikasından kendilerine hayır gelmeyeceğini, buradaki temsilcilerin ve işçilerin "Maocu" olduğunu söylediler ve bütün işçilerin ta'minatısız atılmasına seyirci kaldılar. Yine Nürsan fabrikasındaki baştemsilcinin devrimci tutumu yüzünden, temsilciliği kaldırıldı ve patron bu arkadaşın 17. maddeye göre çıkışını verdi.

Kısacası 1'inci Bölgede her gün buna benzer gerçeklerle karşılaştım. Buradayken sürekli gözaltında bulundurdum. İşçilerle konuşmam ve fabrikalara gitmem engelleniyordu. Sendikada devrimci sorunların tartışılması yasaktı. Böyle bir tartışmaya giriştiğim için ihtar verdiler ve hakkımda soruşturma açtılar. İşçilerle her türlü baskıya rağmen kaynaştığımı gören M. Tokmak merkeze görevden alınmam için ihbarda bulundu. Merkeze alındım. Bir aya yakın görev vermediler.

Soru: 16'ncı bölgede de aynı baskılarla karşılaştınız mı?

Cevap: 16 Eylül genel direnişinden sonra, bölgedeki devrimci gelişmeyi yok etmek ve işçileri bölerek kendi gurup hakimiyetlerini kurmak iş-

teyem Ertürk revizyonist klığı, Yücel Top ve İGD'li beslemelerini bölgeye gönderdi. Onların revizyonist fikirlerini benimsemediğim için yine merkeze ihbar edildim. Arkasından 18 kişiyle birlikte işten atıldım.

Soru: Sizce İGD nasıl bir kuruluş - tur? Ne yapmaktadır?

Cevap: İGD, Ertürk-Meriç revizyonistlerince kurdurulmuştur. Maden-İş'in imkanlarıyla beslenmektedir. "İlerici Yurtsever Gençlik" adlı yayın organları, işçilere ve temsilcilere parasız ve zorla dağıtılmaktadır. Almanyalara ya da isteksiz davrananlara damga vurulmaktadır. İGD, Sovyetler Birliği'nin Türkiye üzerindeki emperyalist emellerine hizmet etmektedir. Faşistlere karşı hiç bir yerde mücadele ettikleri görülmemiştir. Onlar, Maden-İş içinde, devrimci işçileri tespit etmek ve efendilerine ihbar etmekle işten atılmalarını sağlamakla görevlidirler.

Soru: Türkler-Ertürk-Meriç klığının düşünceleri ve yaptıkları hakkında bilgi verir misiniz?

Cevap: Bunların işçi sınıfının mücadelesi ile ilgileri yoktur. Yüzlerine taktıkları "sosyalizm" maskesi sahtedir. Bunlar sosyal-emperya - list efendilerine hizmet uğruna her şeyi yapabilecek işbirlikçilerdir. Birkaç uygulamasını şöyle sıralayabilirim :

1) İşçi sınıfını kendi peşlerine takmak için zorbalık uygulamakta, kendilerine boyun eğmeyen herkesi susturmak istemektedirler. Maden-İş'te demokrasi yoktur. Herhangi bir şekilde eleştirildikleri zaman "şimdi olmaz, eleştirinin yeri kuralları vardır" diye eleştireni susturmakta, "kurallarda" ise sadece devrimci düşünceye küfretme hakkı tanımaktadırlar.

2) Bunlar devrimcilere karşı mücadeleyi patronlarla birlikte yürütüyorlar. Patronlara ihbarda bulunup attırdıkları devrimci işçi sa-

yısı yüzlercedir. Ayrıca bunlar, devrimcilerin bulunduğu yerlerde sendikal mücadeleden vazgeçiyor - lar. Sırf devrimciler sendika kademelerine gelmesin diye, birçok iş yerini faşistlere terk ettiler. Sam - sun İzabe Tesisleri, Kayseri'de birçok işleri, İskenderun Demir - Çelik, Seydişehir bunların revizyonist hesapları sonucu faşistlere terk edildi.

3) Sendikaların mali imkanlarını kendi revizyonist reklamları için kullanıyorlar. İGD, İKD gibi örgütleri ve bunların yayın organlarını çeşitli yollarla besliyorlar. Mesela Bursa'daki miting için kiralanmış otobüsler İGD'lilere ayrılmış ve bunlar Bursa'da TİP'lilere, CHP'lilere ve yurtseverlere saldırmıştı.

Bunlar ölen şefleri İ. Güzelce'nin cenaze töreni için yüzbinlerce lira harcarken, aynı günlerde Yeni Haber-İş üyesi işçiler İstanbul'da 2 aya yakın grev yapıyor ve kendilerine bir kuruş ödenmeden işe dönüyorlardı.

4) Bu klik, işçilerin sırtından milyonlar vuran Kemal Türker'in suçlarını örtbas etmek için elinden geleni yaptı. İşçilerin hesap sormasını, "hakim sınıfların ağzıyla konuşmak" olarak karaladılar. Özel sohbetlerinde ise, "canım şimdi onunla uzlaşmak lazım. Bir gün onu mutlaka atarız başımızdan" diyorlar. Kemal Türker ve suç ortakları böylesine ikiyüzlüdür.

Soru: Size göre, işçi sınıfının bu revizyonist sendika ağalarına karşı mücadelesi nasıl yürütülmelidir?

Cevap: Önce de belirttiğim gibi, bunlar, devrimcilere karşı her yöle başvuruyorlar. Fakat işçi sınıfı içinde sosyal-faşist yüzleri her geçen gün daha çok ortaya çıkıyor. İşçi sınıfımızın bu Rus uşağı revizyonistlerden sendikalarını kurtaracaklarına inanıyorum. Bunun için örgütlü bir çalışma yürütülmelidir.

Geçmişe baktığımızda işçi sınıfımızın mücadelesi öncelikle Amerikan emperyalizmine ve onun işbirlikçilerine karşı yürütülüyordu. Fakat bugün işçi sınıfımızın karşısına Sovyet sosyal-emperyalizmi ve onun işbirlikçileri de dikilmektedir. Bunun için devrimci mücadele iki süper devlet ve işbirlikçilerini hedef almalıdır. Maden-İş ve DİSK içinde, Rus işbirlikçilerine karşı mücadele ise esas hedeftir. Bence Rus işbirlikçisi olmayan bütün gruplar; devrimciler, yurtseverler, çabalarını birleştirmelidir.

Revizyonist sendika ağalarının baskıları işten atmaları, devrimci mücadeleyi durduramaz. Tam tersine onlar saldırdıkça yıkılmaları hızlanacaktır.

Revizyonist Maden-İş yöneticileri Uzel fabrikası temsilcisi Gürbüz Ünal'ı işten attırdı

Sovyet sosyal-emperyalizminin DİSK'in başındaki beşinci kolu son zamanlarda yurtseverlere karşı baskılarını arttırdı. Nitekim bir müddet önce Maden-İş'te görevli 18 yurtseveri işten attıklarını yazmıştık. Son olarak öğrendiğimize göre Demirkapı'da bulunan Uzel traktör fabrikasından işçi temsilcisi Gürbüz Ünal revizyonist-patron işbirliği ile işten atılmıştır.

Revizyonistler önce Gürbüz Ünal'ı temsilcilikten çıkartılar da ha sonra ise sendika üyeliğini askıya aldılar. Bunun üzerine bir gurup işçi Maden-İş 1'inci bölgeye giderek Murat Tokmak'tan bunu sordu. Revizyonist Murat Tokmak işçilere "O Maocudur, bölücüdür" diye karşılık verdi. "Bizim kurallarımıza uymayan herkesi atacağız" dedi, işçiler buna karşı çıktılar ve Murat Tokmak'ı bütün işçilerin önünde tartışmaya çağırdılar. Murat Tokmak başlangıçta karşı çıkmasına rağmen işçilerin baskısı sonucu bunu kabul etmek zorunda kaldı. Ancak birkaç gün sonra Gürbüz Ünal'ın işten çıkarıldığına dair çıkış belgesi verildi. Fabrika personeline çalışanlar bu çıkışla kendilerinin hiç bir ilgisi olmadığını söylemektedirler.

Uzel fabrikasından bize mektup yazan devrimci işçiler temsilcisi Gürbüz Ünal'ın şu nedenlerden atıldığını bildirmektedirler:

1. Gönen'deki tatil sitesi Mites'in sendika ağalarının tekelinde kalmamasını, buradan işçilerin de yararlanmasını istemesi.

2. 'Mao devrimcidir' diyen bir işçinin işten atılmasına karşı çıkması.

3. İşçilerin ayak kabı sorununda para yenmesine karşı çıkması ve teşhir etmesi. Ve ayrıca revizyonistlere uşaklık etmeyip, muhalefet etmesi.

"İşçi sınıfı bu sınıf düşmanımız Rus işbirlikçisi sendika ağalarına karşı kararlı bir şekilde direnmelidir. Direnen arkadaşlarımızıza sahip çıkmalıyız. Revizyonistler bizi Rusya'nın kölesi durumuna düşürmek istiyorlar."

"Kahrolsun Maden-İş'teki Revizyonist Baskı !"

Askeri mahkemenin Kemal Doğan hakkındaki kararı hiç bir gerekçeye dayanmıyor

Yazışları Müdürümüz Kemal Doğan'ı 1 yıl hapis ve Manisa'nın Turgutlu ilçesinde 6 ay sürgün cezasına çarptıran 3'üncü Kolordu Askeri Mahkemesinin bu kararının tamamen kanunsuz ve hukuki olarak da geçersiz olduğunu bizzat, mahkeme heyetinin hazır olduğu "Gerekçeli Hüküm" de göstermektedir.

Askeri Mahkeme Gerekçeli Hükümünde, dergimiz hakkında bir takım asılsız iddialar öne sürmektedir.

Belçika Türkiyeli Yurtsever İşçiler Derneği (TYİD) Kongresi: Kemal Doğan'a özgürlük

Belçika'daki Türkiyeli işçilerin örgütü olan Türkiyeli Yurtsever İşçiler Derneği (TYİD) 26. 12. 1976 tarihinde yapılan kongresinde bir karar alarak Yazışları Müdürümüz Kemal Doğan'a özgürlük istemiştir. TYİD'nin kararı şöyle son bulmaktadır:

Şunu belirtiriz ki: Belçika'da çalışan biz Türkiyeli işçiler, iki süper devlet Amerika ve Rusya ve onun işbirlikçilerine karşı mücadelede HALKIN SESİ ile beraberiz. Biz çok iyi biliyoruz ki, HALKIN SESİ'ne yapılan baskı bize yapıyor. HALKIN SESİ'nin mücadelesi bizim mücadelemizdir. Bas kılara boyun eğmeyi Gazetemiz hiç düşünmedi, biz de düşünmüyoruz. Tam tersine Gazetemiz HALKIN SESİ ile omuz omuza mücadeleye kararlıyız.

Mahkeme heyeti, Kemal Doğan'ın açıklamalarının ken dilerince "itibar görmediğini", çünkü "Sanığın Sorumlu Yazışları Müdürü bulunduğu Halkın Sesi gazetesinin Maoist fikirleri benimseyen yurt içindeki örgütlerden bir kısmının yayın organı durumunda olduğunu" söylemektedir. Her şeyden önce, Halkın Sesi bütün yasal gerekleri yerine getirerek yayın yapan bir dergidir. Zaten Mahkeme heyeti de örgüt iddiasını kanıtlayacak hiç bir delil ileri sürememiştir. Bir mahkemenin böyle asılsız ve delilsiz iddialarla mahkumiyet kararı vermesinin hiç bir hukuki geçerliliği olamaz. Devrimci yayın organlarının bazı örgütlerle ilişkisi olduğu şeklindeki iddialar eskiden beri hakim sınıfların devrimcilere saldırmak için kullandıkları bir yol olmuştur. Ve sıkıyönetim mahkemelerinde de böyle uydurma örgüt iddiaları bol bol öne sürülmüştür.

"Gerekçeli Hüküm"de şöyle denmektedir. "Esasen savunması... hangi çizgide ve hangi kuruluşlara hizmet ettiği yönünden yeterli kanaati mahkemeye vermiş olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenlerle Mahkemece aşağıdaki hükme varılmıştır." Askeri Mahkeme böylece, mahkumiyet kararını niçin verdiğini de açıklamıştır. Mahkeme herhangi bir suç olduğundan değil devrimci bir derginin Sorumlu Yazışları Müdürü olduğu ve devrimci fikirleri savunduğu için Kemal Doğan'ı cezalandırmıştır.

İnsanların fikirlerinden dolayı cezalandırılmaları engizisyon ve 12 Martın sıkıyönetim mahkemeleri ne özgü bir uygulamadır. Hiç bir delile dayanmadan cezalar verilmesine karşı bütün yurtseverler, demokratlar, basın, hukuk örgütleri ve hukukçular mücadele etmelidirler.

Boğaz'da Rus gemisinin batırıldığı Hint gemisinin kılavuz kaptanı ile yaptığımız röportaj

29 Aralık 1976 günü İstanbul boğazında bir Rus şilebi Hindistan bandıralı bir şilebe çarparak batmasına yol açtı. Rus gemilerinin bu tip kazalara sık sık yol açtıkları dikkati çekmektedir. Batan Hint gemisinin kılavuz kaptanı Vural Yener'in belirttiği gibi Rus gemileri boğazlardan geçerken kılavuz kaptan almamaktadırlar. Sosyal-emperya listlerin balıkçı gemisi kisvesi altında casusluk faaliyetleri yürüttükleri birçok olayla belgelenmiştir. Bu gerçekler gözönüne alındığı zaman Rus gemilerinin niçin kılavuz kaptan almayı reddettikleri ortaya çıkmaktadır. Kılavuz Kaptan Vural Yener dergimize olayı şöyle anlattı:

"Oluy gününü Boğaz'dan .4.30 sularında geçtik. Rumeli Hisar'ını dönerken uzaktan bir geminin çok yanlış seyir yaptığını gördük. Durumu telsizle Kavak pilot istasyonuna bildirdim. 'Gemide pilot var mı' diye sordum. Kavak istasyonu 'Hayır yok, O Rus gemisidir' dedi. Rus gemileri pilot almaz. Ve ekseri de bu gemiler kaza yapar. Gemiyi düdüğümlerle defalarca ikaz ettik. Hiç bir şey yokmuş gibi seyrine devam etti. 4 numara ambar civarından vurarak gemiyi ikiye biçti. Rus gemisi yanımızda ve filikaları inmeye hazır vaziyette olduğu halde hiç bir yardım yapmadı. Sadece seyrediyorlardı. Deniz üzerinde birçok kimse ölümle pençeleşiyordu. Aslında mesleki açıdan da yardım etmeye mecburdurlar. Üzülüşümün nokta haberin gazetelerde yanlış çıkması. 30. Aralık'ta Rus gemisi kurtardı diye yazıldı. Hiç alakası yok!

MİLTAN GENÇLİK PROLETER DEVRİMCİ MUHALEFET GURUBUNUN BİLDİRİSİ:

Proleter Devrimci Harekete katılmalıdır."

"Militan Gençlik gurubu

kendini feshetmeli

Proleter Devrimci Harekete katılmalıdır."

Militan Gençlik (şimdiki Halkın Yolu) dergisinin görüşlerine yakınlık duyan devrimci lerden bir gurup "Yaşamın Proleter Devrimcilerin Birliği" başlıklı bir bildiri yayınlamıştır. "Militan Gençlik Proleter Devrimci Muhalefet Gurubu" imzasını taşıyan bildiri de revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgisi eleştirilmektedir.

"Militan Gençlik Proleter Devrimci Muhalefet Gurubu" bildirisinde "Halkın Sesi ve Aydınlık dergilerinin 'Birlik çağırısından* bu yana önderlik içinde yer alan oportünist unsurlar, proleter devrimci gelişmemizi önlemeye başladılar" denmektedir. Gurup, şimdi açıkları mücadelenin "iki çizgi, iki yol, iki sınıf arasındaki mücadele" olduğunu belirtiyor ve şöyle diyor:

"Proleter Devrimci Militan Gençlik kitlesi, Mustafa Suphi'lerin, Şefik Hüsnü'lerin oluşturduğu ve bugün de Aydınlık ve Halkın Sesi tarafından temsil edilen proleter devrimci çizgiye sahip çıkarak revizyonizmle uzlaşma çizgisini altedeceklerdir."

Bildiri, Militan Gençlik gurubunun bir yol ayırımında olduğunu tespit ediyor ve bugün "Marksist -

Leninist hareketin bayrağı altında ve onun programı temelinde birleşmekten kaçınırsak proleter devrimci niteliğimizi kaybedeceğiz" diyor. Bildiride belirtildiğine göre Militan Gençlik yönetici çevresi "Aydınlık ve Halkın Sesi'nde ifadesini bulan proleter devrimci çizgide birleşmeyi reddetmekte, revizyonizmle uzlaşma temelinde oportünist ve tekkeler arası birlik siyasetini izlemektedir. "Militan Gençlik Proleter Devrimci Muhalefet Gurubu", "oportünist önderliğin" gelişmeyi önlemek için "Marksist-Leninist disiplin ilkeleriyle karşılarına çıktığını" açıklıyor. Gurup, Marksist-Leninist disiplinin ancak proletarya hareketinde uygulanabileceğini, yoksa devrimci fikirleri bastırmak için kullanılmayacağını vurguluyor.

"Militan Gençlik Proleter Devrimci Muhalefet Gurubu", "Militan Gençlik'in izlediği siyasete özette şu eleştirileri yöneltiyor:

"1. Mao Zedüng'un Üç Dünya tahlili lafta kabul edilerek, pratikte ve bütün tezlerle reddedildi. Bugün artık son yazılarda da görüldüğü gibi İkinci Dünya reddediliyor, Üçüncü Dünyanın dünya devriminin temel kuvveti olduğu gerçeği reddediliyor. Sosyalist ülkelerin Üçüncü Dünya ülkeleri oldukları reddediliyor. Marksist-Leninist tahlillere

açıkça saldırmak cesareti bulunmadığı için 'Üçüncü Dünyanın sağ yorumu' demagogik maskesi kullanılıyor.

"2. Sosyal-emperyalizmin daha tehlikeli ve saldırgan olduğu, Brejnev'in Hitler'in izinden gittiği sözde kabul edilmekte, pratikte ise bu tahlille uygun olan milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık siyasetlerine saldırılmaktadır. Bunlar bariz olarak, 'Rusya ile İşbirliğine Hayır!' kampanyası ve Ödemiş-İzmir yürüyüşünde tutumlarını açıkça ortaya koydular.

"3. Uzun bir dönemdir Marksizme aykırı ve burjuva milliyetçi bir teori olan Kürdistan'ın sömürge olduğu teorisini savundular. İlkesiz güç toplama aracı olarak kullandılar. ... Bu teoriyi proleter devrimci hareketle aramıza tekke duvarlarını sıkıca örmeğin için kullandılar.

"4. Gene ilkesiz güç toplama anlayışıyla, sözde reddetmelerine rağmen maceracılıkla uzlaştılar. ... Kadroların 1970'lerdeki Marksizmle maceracılık arasındaki mücadeledeki ayırımları görmelerine engel oldular.

"5. ... 'faşizmin tırmanışı' tahlili, geçmiş proletarya hareketine 'revizyonist' denmesi, '1971' in dönüm noktası olduğu' ve benze-

ri hataların özeleştirisini yapılmamıştır.

"6. Proleter devrimcilerin birliği meselesinde... tabanda birlik reddedilerek bazı küçük tekkelerle oportünist birlik oluşturulmuştur. Şimdi de diğer tekkelerle ilkeler üzerinde pazarlığa oturulmaktadır."

"Militan Gençlik Proleter Devrimci Muhalefet Gurubu" bu eleştirilerini ilerde daha sistemli olarak ele alıp sürdüreceğini açıklamaktadır. Gurup kendisine önümüzdeki dönem için şu görevleri tespit etmektedir: "İnkarcılığı yıkmalı, genel olarak 1920'lerden, özel olarak da 1970'lerden beri varolan proleter devrimci geçmişini eleştirici bir şekilde incelemeli ve tarihi köklerini mize sıkıca sarılmamızdır. ... İdeolojik mücadeleyi bastırmak için uygulanan tekke disiplini reddetmeliyiz. Burjuva dedikodulara meydan vermemeliyiz. ... Önderliğin oynadığı gerici rolü göstererek kendisini feshetmesini ve proleter devrimci saflara katılmasını isteyelim."

Bildiri şu sözlerle son bulmaktadır:

"ZAFER MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDÜNG DÜŞÜNÇESİ ETRAFINDA BİRLEŞEN PROLETER DEVRİMCİLERİN OLACAKTIR"

SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ AVRUPA'DAKİ SERMAYE

Sovyetler Birliği, Kasım ayı başında, COMECON ile AET arasında bir ticari ilişkiler anlaşması imzalanmasını önermişti. Bilindiği gibi bu öneri, Ortakpazar Dışişleri Bakanlarının 17-18 Kasım günleri Brüksel'de yaptıkları toplantı sonunda, AET tarafından reddedildi. (Bkz. Halkın Sesi, sayı 85, 30/11, 1976) Bu tutum, Batı Avrupa ülkelerinde Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı belirli bir uyanıklığın doğmakta olduğunu göstermektedir.

COMECON aracılığıyla yapılmış olan son teklif, aslında Sovyetlerin uzun zamandan beri sürdürmekte oldukları girişimlerin yeni bir halkasıdır. Bir zamanlar AET ile her türlü ilişkiyi reddeden Moskova, 1970'lerin başlarından bu yana giderek farklı bir taktik uyguluyor. Yeni Çarlar, bir yandan Batı Avrupa'nın kendi içinde birleşmesini veya Doğu Avrupa ülkelerinin Batı Avrupa ülkeleriyle ikili ilişkiler kurmasını her vesileyle kötülüyorlar. Öte yandan gerek COMECON yoluyla ve gerekse kendi başlarına, AET ile daha sıkı ilişkiler kurmaya çalışıyorlar. Sovyetler Birliği, enerji, ulaştırma, çevre korunması, vb. konularında bütün Avrupa çapında konferanslar toplanmasını; ticaret anlaşmalarının gene mutlaka kendilerini de kapsayacak şekilde bütün Avrupa çapında olmasını istiyor. Kremlin'deki efendilerine sorarsanız, bu ilişkiler "her iki tarafın da yararına"dır ve özellikle "yumuşamanın güçlendirilmesine önemli bir katkıda bulunmakta"dır. Hatta Batı Avrupa'nın Sovyetler Birliği'nin bu taleplerini kabul etmesi, "kapitalist ülkelerin yumuşamayacağı gerçekten arzuladıklarını ispat etmelerinin" bir gereği sayılmaktadır.

Sovyet yöneticilerinin hedefi, Batı Avrupa'ya yönelik sızma ve yayılma çabalarının karşısına dikilen bir engel olarak gördükleri AET'yi ve Batı Avrupa ülkelerinin siyasi ve askeri birlik sağlama yolundaki girişimlerini tasfiye etmektir. Lenin'in işaret ettiği gibi, emperyalizm dönemi büyük devletler, "sadece tarımsal bölgeleri değil, aynı zamanda sanayileşmiş bölgeleri de" ilhak etmeye çalışırlar. Sosyal-emperyalistler de işte bu şekilde Batı Avrupa'ya göz dikmiş bulunuyorlar. Onlar, "COMECON-AET işbirliği" teklifleriyle Batı'da sahte bir güven yaratmaya, AET ülkelerini birbirlerine düşürmeye, bu bölgedeki ABD nüfuzunu bertaraf edip onun yerini almaya gayret ediyorlar. Bunu yaparken dikkat ettikleri bir nokta da, Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olmak misali, Doğu Avrupa ülkelerini elden kaçırmamak için onların Batı ile olan bütün ilişkilerini mümkün olduğu kadar kendilerine almaktır. "Avrupa çapında işbirliği" ninnilerinin ardında,

"bütün Avrupa'yı bölerek yönetmek" politikası yatmaktadır.

Bununla beraber Moskova için Batı Avrupa, sadece uzun vadede yutulacak büyük bir lokma değildir. Sovyetler Birliği, iktisadi ve teknolojik bakımdan, Batı'ya göre nispeten geridir. Yeni Çarların çılgınca silahlanma çabaları, tekeli devlet kapitalizmine normal olarak musallat olan bütün iktisadi ve toplumsal hastalıkları daha da ağırlaştırmaktadır. Bu yüzden Sovyet ekonomisinin çeşitli kesimlerinde mali kaynak, makina ve donatım, teknoloji sıkıntısı hüküm sürüyor. Özellikle hafif sanayi ve tarım, devamlı buhran içinde bulunuyor. Öte yandan Sovyet sanayi işletmelerinin yüzde 60 kadarının şu veya bu şekilde bağlı olduğu savaş sanayisi, onbinlerce tank, uçak, savaş gemisi, füze yapımı için sonsuz miktarlarda çelik ve alüminyum, kimyevi maddeler ve elektronik araç-gereç yutuyor. İşte Kremlin'deki Yeni Çarlar, hem sıkıntıları hafifletmek ve hem de aynı hızla silahlanmaya devam edebilmek için, ileri teknolojik donatıma ve düşük faizli kredilere ihtiyaç duyuyorlar.

Sosyal-emperyalistlerin Batı Avrupa'dan makina ve donatım, elektronik malzeme, demir-çelik, alüminyum gibi bazı mamul ve ham maddeler ithal etmek konusundaki açgözlülükleri bütün dünyanın gözleri önündedir. Moskova, ithalatla yetinmediği zaman Batı şirketlerinin Rusya'da bazı önemli sanayi tesisleri kurmalarını talep etmekte, özellikle Sibirya'nın muazzam zenginliklerini Batı Avrupa tekeli burjuvazisinin yardımıyla işletmeye açmayı planlamaktadır. Bu ithalatın ve yatırımların karşılığını enerji ve enerji hammaddeleri (petrol, doğal gaz, vb.) satarak ödemek, sosyal-emperyalistlere Batı Avrupa ekonomisinin enerjisi candamarlarını ele geçirme fırsatını da vermektedir. Dahası, Yeni Çarlar Batı'dan yapacakları ithalat için gene Batı'dan kredi istemektedir ve dış borçları çığ gibi artmaktadır. Daha geçenlerde gazeteler, Sovyetler'in Batı'ya olan borçlarının 40 milyar doları aştığını yazdılar.

Bununla beraber Sovyetler'in Batı Avrupa'ya ilişkin iktisadi faaliyetlerinin Türkiye basınına yansımaları gibi, dünya kamuoyu tarafından da pek bilinmeyen bir yönü vardır. Bu nokta, Yeni Çarların Batı Avrupa ülkelerinde, doğrudan doğruya AET'nin içinde geniş bir mali sermaye ağı oluşturmakta olduğunu. Sosyal-emperyalistler bir dizi büyük bankadan, onlara bağlı çok sayıda ticaret şirketlerinden ve sanayi kuruluşlarından iştiraklerden oluşan tipik bir mali sermaye örgütlenmesini geliştirerek, Batı Avrupa ekonomilerinin kilit sektörlerine kestirmeden el uzatıyorlar. Biz bu yazıda, Sovyetler Birliği'nin özellikle bu tip iktisadi yayılma faaliyetlerini ayrıntılı olarak inceleyeceğiz.

HALKIN SESİ'NİN ARASTIRMASI

Yüksek derecede merkezileşmiş Sovyet tekeli devlet kapitalizminin sermaye ihracı, esas olarak "devlet kredileri" biçimini almaktadır. Bununla beraber bu, Sovyet sermaye ihracının tek biçimi değildir. Yabancı ülkelerdeki Sovyet bankaları, Sovyet ticaret şirketleri ve Sovyet sermayesinin ağırlık taşıdığı "karma" sanayi ve madencilik şirketleri, bu sermaye ihracının diğer biçimlerini meydana getirmektedir. Sovyet tekeli devlet kapitalizminin gelişmesiyle birlikte, bu üç biçim de hızlı bir gelişme göstermektedir. Bunun nedeni, Sovyetler Birliği'nin iç pazarında sermayenin daha fazla yoğunlaşması ve merkezileşmesinin, dünya pazarında serbestçe faaliyet gösteren dev kombinaların kurulmasının, Sovyet sermaye yayılmasının gelişme ve derinleşmesinin, devlet kredilerine göre daha sıkı bir denetim ve tahakkümü içeren bu üç biçime olan ihtiyacı arttırmasıdır. COMECON içinde ve dışında, Avrupa'da ve Afrika'da, Sovyet bankalarının, ticaret şirketlerinin ve dolaysız yatırımlarının yaygınlaşması bu gelişmelerin yansımasıdır.

Madencilik, vb. gibi alanlarda faaliyet gösteren Sovyet mülkiyetindeki "karma" veya "anonim" şirketlerin esas olarak Afrika'ya ve Üçüncü Dünyanın diğer kesimlerine yönelmelerine karşılık, Sovyet bankacılık ve diğer mali sermaye faaliyetleri esas olarak Batı Avrupa'da yoğunlaşmaktadır. Bunun nedeni, Lenin'in belirttiği gibi, emperyalizmin "maliyecinin hakimiyeti" demek olmasıdır. Dünyada kapitalizmin en çok geliştiği bir bölge olan Batı Avrupa, bütün büyük emperyalist devletlerin mali sermaye faaliyetlerinin toplandığı nokta olmaktadır.

BATI AVRUPA'DAKİ SOVYET BANKALARI

1950'lerin ortalarında Sovyetler Birliği'nin revizyonizmin iktidara gelmesiyle birlikte, Batı Avrupa'da eskiden mevcut bulunan ve Sovyetler'in sosyalist dış ticaretinin gerektirdiği işlemlerle meşgul o-

lan iki banka, artık sosyal-emperyalist bir nitelik kazandı. Bunun yanı sıra, özellikle 1960'ların ortalarından itibaren hızla bir dizi yeni banka kuruldu ve kuruluyor. Böylece oluşan Sovyet bankacılık ağı, Londra, Paris, Frankfurt, Zürih, Lüksemburg gibi Batı Avrupa'nın bütün belli başlı merkezlerini kapsıyor. Bu bankalar gerektiğinde Üçüncü Dünya ülkelerinde de şubeler açıyorlar. Sovyet dış ticaretinin finansmanının yanı sıra, uluslararası altın ve sermaye piyasalarında spekülasyon / vurguncu alım-satım / tefecilik, sanayi yatırımları alanına el atarak kârlı işler, haydut ve dolandırıcılara özel hesap açmak ve revizyonist beşinci kollara mali destek gibi bütün emperyalist mali faaliyetler, bu bankaların çabalarının kapsamına girmektedir.

Batı Avrupa'daki başlıca Sovyet bankaları şunlardır:

1. Merkezi Londra olan Moskova Halk Bankası / Moscow Narodny Bank Limited.
2. Merkezi Paris olan Kuzey Avrupa Ticaret Bankası / Banque Commerciale pour L'Europe du Nord.
3. Merkezi Zürih olan Wozschod Ticaret Bankası / Wozschod Handelsbank A.G.
4. Merkezi Frankfurt olan Doğu-Batı Ticaret Bankası / Ost-West Handelsbank A. G.
5. Merkezi Viyana olan Tuna Bankası / Donau Bank A. G.
6. Merkezi Lüksemburg olan Birleşik Doğu-Batı Bankası / East-West United Bank.

Bütün bu bankaların sermayesine, iki büyük Sovyet bankası: Gosbank / Sovyet Devlet Bankası ile Vrestorgbank / Sovyet Dış Ticaret Bankası hakim bulunmaktadır. Başka bir deyişle, sosyal-emperyalist devlet sermayesi, bu iki ana gövdeden ge-

çerek Batı Avrupa'daki altı koluna ve oradan da çeşitli yatırım alanlarına yayılarak dallanıp budaklanmaktadır.

Yukarıda 3'üncü, 4'üncü, 5'inci ve 6'ncı sıralarda gösterilen bankaların hepsi, yeni bankalar. Bunlardan Wozschod Ticaret Bankası, 65 milyon İsviçre francı tutarındaki bir sermayeyle 1966'da kurulmuştur. Doğu-Batı Ticaret Bankası'nın kuruluş tarihi 1971, başlangıç sermayesi 50 milyon marktır. Tuna Bankası Nisan 1974'te, Birleşik Doğu-Batı Bankası ise Haziran 1974'te kurulmuşlardır. Birincisinin başlangıç sermayesi 100 milyon şilini ikincisinininki ise 250 milyon Lüksemburg francı bulmaktadır. Bu bankaların peşpeşe kuruluşu, Sovyet sosyal-emperyalist sermayesinin son on yılda içinde gitgide daha hızlı bir şekilde yayıldığı ortaya koymaktadır.

Bu bankaların uluslararası alanda kendilerini yer yapmak ve mevduat çekmek için ne gibi usullere başvurduklarını bir örnekle somutlayalım. Zürih'teki Wozschod Ticaret Bankası'nın geçen yıl bastırıldığı özel ilanlarda, bu bankaya her isteyen isimsiz olarak, en büyük gizlilik içinde ve gizli bir kod numarasıyla para yatırabileceği belirtilmektedir. Uluslararası vurgunculara, hırsızlara, dolandırıcılara, kaçakçılara, gangsterlere, halkın sırtından yurt dışında servet yağınlarına çıkardığı açık davetle, Zürih'teki bu Sovyet bankası, diğer viçre bankalarından hiç de aşağı kalmak niyetini olmadığını göstermektedir!

Bununla beraber Batı Avrupa'daki Sovyet bankaları içinde en önemli rolü, daha eskiden kurulmuş olup revizyonizmin iktidara gelmesinden sonra emperyalist bir karakter kazanan Moskova Halk Bankası / MHB ile Kuzey Avrupa Ticaret Bankası / KATB oynamaktadır.

Bunlardan 1919'da kurulan MHB, bugün çeşitli konsorsiyumlar aracılığıyla diğer kapitalist ülkelere

MİNİN Ğİ

bankalarıyla iyice içiçe geçmiş bulunmaktadır. Sovyetler'in tarım buhranlarını karşılamak için tarım-satımı işlerini de çeviren bu banka, sırf uluslararası piyasalarda altın spekülasyonu yapabilmesi amacıyla, 1963 Ekim'inde Beyrut'ta bir şube açmıştır. 1973'te ise bu sefer Singapur'da bir şube açmıştır. Bu şube aracılığıyla Endonezyalı iş adamlarına 100 milyon dolarlık 1.5 milyar liralık özel kredi verilmiş olması, Sovyet sermaye ihtinin sadece devlet sektörüne yönelmediğini gösteren çarpıcı bir olgudur. Brezilya ile Jamayka, şapür şubesinin diğer dolaysız yatırım alanlarıdır. 1975 Kasım başında ise MHB'nin Singapur şubesi, Çin kıyısındaki bir Portekiz sömürgesi Makao'daki bir bankayı bir seferde toptan olarak önemli bir yayılma kaydetmiştir. MHB bilançosunun 1973-1974 arasında yüzde 38 oranında artması, dünyanın dört bir köşesine uzanan emperyalist faaliyetlerden gelen gelir artışını yansıtmaktadır.

Batı Avrupa'daki Sovyet mali faaliyetinin esas merkezini ise, Paris'teki KATB oluşturmaktadır. Üstün diğer Sovyet banka ve şirketlerinin faaliyeti noktadan yönlendirilmektedir.

KATB, 1925 yılında Sovyet-Fransız ticaretini ayaştırmak için kurulmuş olmakla beraber, bu ticaretle ilgili işlemler KATB'nin faaliyetinin sadece yüzde 5'ini kapsamaktadır. Banka esas ilgilendiği konu, uluslararası mali işlem, senet ve tahvil piyasalarında serbest vurguncudur. KATB'nin katıldığı işlemlerin sadece yüzde 10'u Fransa'da cereyan eden işlerdir. İşlemlerin de 90'ı başka dövizler üzerinden yapılmaktadır. 1968'den bu yana, bu bağlantılar daha da sıkı bir hal almıştır. Ekim 1968'de KATB, Kazablanka'daki Fas Ticaret Bankası'nda iştirak sahibi oldu. 1969 yazın se, Vreştorbank ile Fransa'nın üç büyük milli bankası (Banque Nationale de Paris, Crédit Lyonnais, Société Générale de France) arasında bir işbirliği anlaşması imzalandı. Bu anlaşma uyarınca KATB'nin yüzde 50 ve üç Fransız bankasının da yüzde 50 iştirake sahip oldukları GISOFA adlı şirket kuruldu. Ekim 1973'te ise, KATB ile Crédit Lyonnais, ortak bir bağımlı banka kurdular. KATB bu yollarla ortak olduğu şirketlerin sayısı gitgit artmaktadır.

Bugün KATB, Fransa'da faaliyet gösteren bütün yabancı bankalar arasında birinci sıradadır. Organ Guaranty Trust'ın Fransa kolu, Barclay's New York Citybank gibi ünlü Amerikan ve İngiliz bankalarını çok geride bırakmış durumdadır. 1925'ten bu yana ulaştığı en yüksek bilanço toplamı olan 5 milyar 13 milyon frank olarak rekor kırmıştır. Net kâr, 40 milyon franktır. Rekor düzeydeki bir diğer rakam da, KATB'nin 23 milyar frankı bulan olağanüstü rezervleridir. Banka bütün gayrimenkulleri amorti edilmiş ya da karlılığı sağlanmış bulunmaktadır.

KATB hakkında söylenecek son bir söz var: Fransız tekelci burjuvazisinin Sovyetler'le işbirliği için oluşturulan bir kesimi, bu banka içinde ve etrafında gütmektedir. Banka yönetim kurulu, dört Fransız ile bir Rus'tan oluşmaktadır. Ve KATB, Sovyet emperyalistlerinin, Fransız revizyonist partisinin başkanı olarak Batı Avrupa'daki bütün diğer revizyonist bankacı kolları akitildiği esas kanalı meydana getirmektedir.

FRANSA VE BELÇİKA'DAKİ SOVYET ŞİRKETLERİ

Vreştorbank'tan başlayarak KATB'ye gelen Sovyet sermaye yayılımının Belçika, Hollanda ve Lüksemburg'a uzanan kolu, Lüksemburg'daki Birleşik Doğu-Batı Bankasından geçmektedir. Sovyetler yıllarda gerek bu banka aracılığıyla ve gerekse başka yollardan, Belçika'da bir dizi şirket kurmuşlardır. Mantar gibi biten ve büyüyen bu şirketlerin sayısı, muazzam paralarla iş çevirmektedirler.

Yukarıda sözünü ettiğimiz bankaların yanı sıra, şirketlerin kuruluş tarihleri de, sosyal-emperyalist sermayenin yayılma dalgasına işaret etmek

tedir.

Scaldia-Volga şirketi, 1964 yılında 15 milyon Belçika frankı tutarında bir ilk sermayeyle kurulmuştur. Bu sermaye, 1972'de 63 milyon 380 bin franka yükselmiştir. Sovyetler'in payı başlangıçta üçte iki iken sonradan daha da artmıştır.

Belso şirketi 1966'da kurulduğunda 10 milyon frank olan sermayesi, 1971'de 19,2 milyona çıkmıştır. Sovyetler'in payı yüzde 50'den üçte ikine yükselmiştir.

Nafta-B şirketi, 1967'de tamamen Sovyetler'e ait olan 3 milyon franklık bir sermayeyle kurulmuş, ancak bu sermaye beş yılda 70 misli artarak 1972'de 202,5 milyon franka ulaşmıştır.

1972'de kurulan Ferchimex şirketinin yüzde 75'i Sovyetler'e aittir. 5 milyon olan ilk sermayesi, bir yıl sonra 10 milyon frankı bulmuştur.

1973 ve 1974'te kurulan Russalmaz şirketinin 5 milyon franklık sermayesinin yüzde 86'sı; NVEWA şirketinin 2 milyonluk sermayesinin yüzde 95'i, E-lorg Belgie N.V. şirketinin 36 milyonluk sermayesinin yüzde 70'i, doğrudan doğruya Sovyetler'in elindedir.

Bu şirketler arasında en önemlisi olan Nafta-B'nin sermayesi şu dört dev Sovyet ana şirketi tarafından paylaşılmaktadır: Soyuznefteksport, Soyuzpromeksport, Avtoeksport, Soyuzchimeksport. Bu şirketleri temsilen, Nafta-B'nin yönetim kurulunda üç Rus (Piyotr Ratnikov, Nikolay Dimitriev, Vladimir Skapovalov) ve iki Belçikalı iş adamı bulunmaktadır. Belçikalılardan biri, Kont Philippe de Jongh D'Ardoya adlı bir aristokrattır. Diğerleri, şirketin başkanı durumunda olan Pierre Stoop. Belçika revizyonistlerine yakınlığıyla tanınan bir sermayedar ve Belçika'daki birçok Sovyet şirketinin yönetim kurullarına üyedir. Böylece KATB gibi Nafta-B'nin yönetim kurulu da, Sovyet işbirlikçisi bir tekelci burjuva kesimini yansıtmaktadır.

Nafta-B'nin, Brüksel ve Liyej bölgeleriyle Anvers liman bölgesinde çok geniş depolama tesisleri bulunmaktadır.

Belçika'daki yabancı petrol şirketlerinin, 1974 yılına ait satış rakamları, aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Sıra	Şirketin Adı	Ülkesi	Satış Hacmi (milyar) (Belçika frankı olarak)
1.	Nafta-B	SSCB	20, 2
2.	Chevron	ABD	19, 1
3.	Shell	İngiltere	17, 6
4.	Esso	ABD	14, 1
5.	Texaco	ABD	12, 4
6.	FINA	Hollanda	10, 9
7.	BP	İngiltere	8, 2
8.	Elf-Erap	Fransa	7, 1

Görüldüğü gibi, Belçika'daki bütün petrol şirketleri içinde bir Sovyet şirketi, birinci sırayı almaktadır. Dahası, Nafta-B, bu satış hacmiyle, hangi dalda faaliyet gösterirlerse gösterebilir. Belçika topraklarındaki bütün şirketler arasında GBB-Inno-BM şirketinden sonra ikinci durumdadır.

Nafta-B'nin bu muazzam geliri nereden geliyor? Nafta-B'nin esas müşterisi, Belçika ordusudur! NATO'nun bir parçasını meydana getiren Belçika ordusunun Batı Almanya'daki Leopard tankları ve ağır kamyonları, Nafta-B şirketinin temin ettiği Litvanya petrolüyle çalışmaktadır! 1967'de kurulan bir Sovyet şirketi, topu topu yedi yıl içinde, bir Batı Avrupa ordusunun petrol ikmal kaynaklarını büyük ölçüde ele geçirmeyi başarmış bulunmaktadır! Sosyal-emperyalistlere, Batı Almanya'ya saldırmaya karar verdikleri anda bu orduyu petROLSÜZ bırakma olanağını veren bu durum, Batı Avrupa'daki Sovyet iktisadi sızmasının olanca tehlikesini gözler önüne sermektedir.

Belçika'daki diğer Sovyet şirketleri için de durum özünde pek farklı değildir. Örneğin bunlardan Scaldia-Volga şirketi, görünüşte Sovyet motorlu taşıt ve traktörlerinin ihracatıyla uğraşmaktadır. Ancak, Belçika, Hollanda ve Lüksemburg'a sattığı motorlu araç toplamının 15 bini geçmediği düşünülürse esas faaliyetinin bu olmadığını anlamak kolaylaşmaktadır. Sermayesi 1964-1972 arasındaki sekiz yılda dört misli artan Scaldia-Volga'nın esas görevi, Sovyetler Birliği için Batı Avrupa'dan muazzam miktarlarda çelik satın almaktır. Üç Sovyet ana şirketiyle Behermann-Demoen adındaki Belçika şirketine ait olan Scaldia-Volga, özellikle Belçika'nın Sidmar şirketinden aldığı çeliği Moskova'daki Promsyrimport şirketine iletmektedir. Sidmar şirketiyle gene Belçika'nın ARBED gurubu arasında bağlantı vardır ve her ikisi de Société Générale de Bel

gique şirketine bağımlıdır. SGB-Sidmar-ARBED üçlüsünün Scaldia-Volga aracılığıyla Sovyetler Birliği'ne yaptıkları çelik satışları, aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Yıl	SGB-Sidmar-ARBED satış toplamı	Sadece Sidmar'ın satış toplamı	Sidmar'ın yüzde payı
1971	100. bin ton	17. bin ton	yüzde 17
1975	316. bin ton	184. bin ton	yüzde 60

Sovyetler Birliği, acaba Scaldia-Volga'dan aldığı bu çeliği, otomobil ve traktör yapmak için mi kullanıyor? Sadece Sidmar şirketinin SSCB'ne sattığı çelik miktarı, yılda 400 bin otomobil yapmak mümkündür. Kaldı ki Sovyetler Birliği sadece Sidmar'dan değil, Belçika'da Hainaut-Sambre ve Cockerill'den de; sadece Belçika'dan değil, Japonya, Batı Almanya, Hollanda, İtalya ve Lüksemburg'dan da büyük miktarlarda çelik almaktadır. Dünyanın en büyük çelik üreticisi olan Sovyetler Birliği'nin Batı'dan yaptığı çelik ithalatı 1974'te iki misline çıkmış ve Sovyetler Birliği sadece o yıl bu uğurda 2 milyar dolar harcamıştır. Bu miktar, Sovyetler'in o yılki döviz harcamalarının yüzde 20'si demektir. Neden? Bu sorunun cevabı, Sovyetler'in kırk bin tank ve yüzlerce savaş gemisinde aranmalıdır.

Dış ticaret alanında faaliyet gösteren bu Sovyet şirketlerinin yanı sıra, Batı Avrupa'daki Sovyet sermayesi giderek dolaysız sanayi yatırım ve iştiraklerine de el atmaktadır. Fransa'daki bazı şirketlerden bu duruma çarpıcı örnekler vermek mümkündür. Örneğin bu ülkedeki Fos-sur-mer kombinasyonu ile Normandiya'da Gonfreville'deki petrokimya kombinasyonunda, Sovyet sermayesi vardır. Issorie'deki kim tezgahları fabrikası da Sovyetler'in denetimindedir. Besançon'daki Slava saat şirketi ise, sosyal-emperyalistlerin bu tür faaliyetlerinin geçen yıl içinde büyük gürültülere yol açtığı bir örneğini meydana getirmektedir.

Sovyet mülkiyetindeki Slava saat şirketinin ar- dında, Mashpriboting adındaki Sovyet kombinasyonu yatmaktadır. Dünya piyasasında serbestçe faaliyet gösteren kombinalardan olan bu şirket, bütün dünyada telekomünikasyon, optik, saat yapımı, radyo-televizyon, elektronik kontrol ve ölçü sistemleri alanında doksan binden fazla ürün pazarlamaktadır. Şirket yönetmeni Maurice Dejean, aslında Fransa'nın bir Moskova büyükelçisidir. Kendisi görevdeyken Sovyet gizli polisi KGB tarafından şantaj yoluyla satın alınmış, daha sonra bir KGB ajanının Batı'ya geçmesiyle 1963'te açığa çıkmış ve 1964'te görevinden alınmıştır. Daha sonra, Sovyetler ve Fransız revizyonistleri tarafından, Fransız-Sovyet Sınai İşbirliği Derneği'nin başkanlığına getirilmiştir! Slava fabrikası örneğinde, Batı Avrupa'da adım adım teşekkül eden Sovyet işbirlikçisi tekelci burjuva kesimlerinin bir başka kesitiyle karşı karşıya bulunuyoruz - eski casuslardan ve vatan haini diplomatlardan oluşan bir kesimiyle!

Slava Saat Fabrikası, 1976'da Fransa pazarına 200.000 saat sürecek. Bu örnek düşündürücüdür. "Gelişmiş bir sosyalist ülke" diye adlandırılan Sovyetler Birliği, gelişmiş bir kapitalist ülkeye yatırım yapmakta, sanayi alanında üretim araçlarını mülk edinmekte, bu yolla Fransız işçilerinin işgücünü satın almakta ve onları çalıştırarak artı-değer elde etmektedir. Slava'nın yeni patronlarının, eski patronlarından ne farkı vardır? Slava'nın ar- dındaki Mashpriboting'in, Batı'nın çok-uluslu şirketlerinden ne farkı vardır? Sovyet revizyonist ideologları, "sömürü sistemini devrimci bir dönüşüme tabi tutmak"tan söz ediyorlar. Oysa onların Batı Avrupa'daki sermaye yayılmalarıyla yaptıkları, mecut sömürü sisteminin içine sızarak, onu daha da ağırlaştırarak sürdürmekten başka bir şey değildir.

Buraya kadar anlattıklarımız bir gerçeği ortaya koyuyor: Sovyetler Birliği'nin Batı Avrupa üzerindeki hegemonyası, sadece dışardan yapılan bir askeri baskı ve tehditten ibaret değildir. Sovyet tekelci devlet kapitalizmi, daha şimdiden Batı Avrupa'nın içindedir; sadece siyasi besinci kolları aracılığıyla değil, kendine bağlı bir mali oligarşi ile içindedir ve yayılmaya devam etmektedir. Batı Avrupa'da Sovyet işbirlikçisi tekelci burjuva kesimleri yaygınlaşmaktadır ve gerek bu kesimler, gerekse bizzat Sovyet sermayesi, daha bugünden, Batı Avrupa ülkelerindeki devrimin dolaysız hedeflerinden biridir. Batı Avrupa'nın Marksist-Leninist partileri, bu gerçeği tespit ederek mücadelelerini ilerletmektedirler.

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

Muğla

DALAMAN HALKEVİ
Adına M. Levent Esin;
RUSYA İLE MÜCADELEYİ GÖREV
BİLİYORUZ

Yeni Çarların "Dostluk ve İşbirliği" anlaşması maskesi altında yurdumuzu talan etmelerine karşı mücadeleyi devrimci bir görev biliyoruz. Kurtuluş Savaşında bir takım vatan hainleri bizi ancak İngilizlerin, Fransızların ve Amerikalıların kurtaracağını savundular, ama yurtsever halkımız siyasi bağımsızlığımızı ancak kendi gücümüzle alacağımızı onlara gösterdi.

İstanbul

Hasköy'den bir kız işçi:

CANIMIZ PAHASIZ
MÜCADELEYE GİRİYOR

Rusya ile yapılacak her türlü anlaşmaya karşıyız. Sömürülmek ve Rus sosyal-emperyalistlerine bağımlı olmak istemiyoruz. Canımız nahasına mücadele etmeye hazırız.

Kahramanmaraşlı emekçiler diyor ki:

"Rusya bize altın tas içinde"

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler. Anketimize gelen cevapları bu sayımızda da yayınlamaya devam ediyoruz. Okuyucularımızın cevaplarında isim, şehir ve mesleklerini yazmalarını diliyoruz.

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

2. RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ?

3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ?

Pazarcık

Karacay Köyünden Mahmut Münhan, (öğretmen), Vakkas Yasin, Ayşe Yasin, Feride Münhan:

ESKİ ÇARLAR DA BOĞAZLARI ELE GEÇİRMEK İSTİYORDU

Rus sosyal-emperyalizmi için ülkemiz çok önemli bir konuma sahiptir. Geçmişte eski çarlar da Ayastefanos anlaşmasıyla boğazlar üzerinde söz sahibi olmak istiyorlardı. Lenin, eski çarların bu yayılcı emellerini mahkum etmişti.

Trabzon

Ismail Bayraktar :

"İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİ HALKIN GÖZÜNÜ BOYAMAKTIR"

Bu anlaşma Türkiye'nin bağımsızlığını zedeleyen bir anlaşmadır. İki süper devlete güven verme siyaseti, CHP'nin savunduğu teslimiyetçi bir siyasettir. Süper devletlerle dostluk içinde yaşamayı hayal edenler halkımızın gözünü boyamaya çalışmaktadırlar.

Kahramanmaraş

Namık Kemal Mahallesinden Hacı Aksın(Çoban), Abuzer Demir(Kaynakçı), Hasan Sıgıçmez(öğrenci), Hüseyin Eldaş (işçi), Mehmet Köşker(Marangoz), Abdurrahman Merat(kaynakçı), Hasan Doymuş(Çoban) :

RUSYA BİZE ALTIN TAS İÇİNDE ZEHİR SUNMAKTADIR

Rusya ile yapacağımız anlaşma, onu daha da umutlandırarak ve hırçınlaştıracaktır. Üçüncü bir dünya savaşının söz konusu olduğu günümüzde, Rusya savaş esnasında, yarıpılan anlaşmadan dolayı ülkemizi rahatlıkla bir üs olarak kullanmak isteyebilir. Bu, üçüncü bir dünya savaşını hızlandıracaktır.

Adana

Yaşar Edebalı :

"İKİ MİLLİYETTEN HALKIMIZ YENİ ÇARLARI TUZLA BUZ EDECEKTİR"

Rusya ile imzalanması düşünülen bu anlaşma iki milliyetten halkımızın zincire vurulmasından başka bir anlam taşımamaktadır. İki milliyetten halkımız çelik gibi kenetlenmiş yumruklarıyla Rus Yeni Çarlarını tuzla buz edecektir. Anadolu'nun yiğit kadınları, kızları, gençleri mücadelenin en ön safındadır.

Belçika

TÜRKİYELİ
YURTSEVER İŞÇİLER
DERNEĞİ'NİN
KONGRE KARARI:

YENİ ÇARLARLA
DOSTLUK OLMAZ

Rusya bugün iki süper devletten biri, hem de daha azgın ve saldırgan olanıdır. O'nun ülkemize girmek istemesi bir taraftan ülkemizi sömürmek, diğer taraftan ise dünya hegemonyaya tışmasında ise önemli bir stratejik noktayı ele geçirmek amacından kaynaklanıyor. Ülkemizin böyle bir emperyalist güçle, dostluğu ve işbirliği düşünülemez. Böyle bir anlaşma bağımsızlığımıza karşı bir anlaşmadır. Kesinlikle yapılmamalıdır.

Bazı çevreler ülkemizin Rusya ile iyi ilişkiler kurmasını isteyerek, ona güven verilmesini söylemektedir. Yoksa Türkiye'nin Rusya'yı sömürgeleştirme veya işgal etme gibi bir durumu mu vardır? Böyle bir şey söylenemez. Ayrıca saldırgan boyun eğmekle veya ona şirin gözükme çabasıyla bağımsızlık korunamaz. Ancak ona karşı halkı uyarmak ve örgütlemekle bağımsızlık korunabilir. Bu konuda Hitler Almanya'sı hepimize örnek olmalıdır.

"Avrupa'daki yurtseverler

Yeni Çarlarla işbirliğine karşı çıkıyor,,

Paris

SOSYAL-EMPERYALİZME VE SAHTE "TKP"YE KARŞI MÜCADELE ETMEDEN BAĞIMSIZLIK KAZANILAMAZ

Sosyal-emperyalistlerin Biz sosyal-emperyalistlerle her geçen gün yemoneyacı emelleri Brejnev-nisi imzalanan bu sözde tarafından 25. Parti Kongresi "kredi" ve "yardım" anlaşmalarını ve şimdi imzalanacak olan "siyaseti" nitelikteki bağımlılık testi ediyoruz. Artık sosyal-emperyalizme ve onun beşinci kolu sahte "TKP"ye karşı etkili mücadele yürütülmeden Türkiye'de bir "bağımsızlık mücadelesi"nden söz edilemez.

Almanya

STUTTGART

ÖDEMİŞ-İZMİR YÜRÜYÜŞÜNÜ DESTEKLEME TOPLANTISINDA TASFİYECİLER MAHKUM EDİLDİ

12 Aralık 1976 günü Almanya'nın Stuttgart şehrindeki TÖGEB (Türkiye Öğrenci ve Gençlik Birliği) Ödemiş-İzmir yürüyüşünü desteklemek amacıyla 100 kadar öğrencinin katıldığı bir toplantı yapıldı.

Proleter devrimciler toplantının başında yürüyüşün amaçlarını ve önemini anlattılar. Türkiye devriminin önündeki baş engellerden sosyal-emperyalizmin en tehlikeli savaş kışkırtıcısı olduğunu belirttiler. Bunun üzerine tasfiyecilerin önde gelenlerinden birisi proleter devrimcilerin "milli burjuvazinin temsilcileri" oldukları iddiasını öne sürdü. Onların mantığına göre iki süper devlete karşı milli bağımsızlık mücadelesi vermek burjuvazinin işiydi ve bu görevi yerine getiren proleter devrimciler de olsa "milli burjuvazinin temsilcileri" olabilirlerdi. Onlar böylelikle prole-

taryanın milli bağımsızlık mücadelesinin önderliğini burjuvaziye bırakması gerektiğini iddia ediyorlardı. Devrimciler tasfiyecilerin revizyonizmle uzlaşan ve yürüyüşü revizyonistlerin ağzıyla küçümseyen tavırların, eleştirdiler.

Toplantıyı izleyenler, bilhassa tasfiyecilerin tabanı siyasete susamışlardı. Hatta bazıları kendilerine karateden başka bir şey gösterilmediğini, şimdiye kadar ne kadar geri kalmış olduklarını bu toplantı sayesinde anladıklarını söylediler. Hemen hepsi ilk defa siyasi bir toplantıda bulunuyordu. Toplantıda Aydınlik ve Halkın Sesi satıldı.

Biz bu toplantıdan tasfiyeciliğe karşı mücadeleyi özellikle onların revizyonizmle uzlaştıkları noktada yoğunlaştırmak gerektiği sonucunu çıkardık.

Berlin

16 Proleter devrimci adına
İsmail Kuyaş:

YENİ ÇARLARA KARŞI MÜCADELE ETMEYEN MİLLİ BAĞIMSIZLIĞA VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİNE İHANET ETMİŞ OLURUZ

Biz devrimciler savaşın en tehlikeli kaynağı Yeni Çarlara karşı dişe diş mücadele vermezsek hem ülkemizin milli bağımsızlığına hem de proleter enternasyonalizmine ihanet etmiş oluruz. Dostluğun Yeni Çarlarla değil Üçüncü Dünyanın mazlum ülkelerini le olmasını istiyoruz.

İsveç

Abdullah Gürkün, Cavit Kıbar, Özer Yener:

RUSYA'YA VERİLEN HER TAVİZ YENİSİNİ GETİRECEKTİR

Bu ve bunun gibi anlaşmalar balığa atılan oltalardır.

Rusya'nın yurdumuz üzerinde artan etkinliği bağımsızlığımız açısından en büyük tehlikedir. Bugün enerjimize, sanayimize el atıyorlar, sahillerimize inenler, birçok yerde yaptıkları gibi yurdumuzdan üs de isteyebilirler.

zehir sunmaktadır"

Ceyhan

Mehmet Özkul (Memur) :

KENDİ GÜCÜMÜZE GÜVENMELİ,
ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE DOST
OLMALIYIZ

Rus sosyal-emperyalizmi dünya ve Türkiye devriminin önüne diki - len en büyük engellerden biridir. Bu bakımdan Ruslarla imzalanacak olan anlaşma Türkiye'yi köleleştir - mekten başka bir işe yaramaz.

İki süper devlete güven verme si - yaseti bugün CHP'de kendini göster - mektedir ve kuvvetliye boyun eğme - şeklinde ortaya çıkmaktadır. Bağım - sızlığımızı kendi gücümüze güvene - rek kazanabiliriz.

Ankara

Haldun Solak:

İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN
VERME SİYASETİ DELİLİKTİR

Rusya ile imzalanacak olan "dostluk ve işbirliği" anlaşması hal - kımızın aleyhinedir. Rusya'nın yur - dumuz üzerinde artan etkinliğini doğru bulmuyorum. İki emperyalist güce güven verme siyaseti ise açık - ça deliliktir.

Kağızman

Çukurayva köyünden Rasim Güzel (muhtar), Abdül Aziz Aydın, İsmet Örs, Şah İsmail Güzel, M. Nuri Çayır, Hasan Aydın, Uğur Ulusoy, Ramis Aydın, Reyhan Umut, Muhlis Aydın, Rasim Gözen ve 20 yurtsever:

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİNE
HAYIR !

Yurdunun bağımsızlığıyla ilgi - lenen tüm yurtseverler bu anlaşma - ya karşı çıkmalı ve hep bir ağızdan "YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİNE HAYIR !" diye bağırmalıyız. Biz iki süper devlete karşı uzlaşmacı bir siyaset izlenerek yurdumuzun bağımsızlığının korunamayacağına inanıyoruz.

Malatya

Proleter Devrimciler :

AYAĞA KALKAN HALK
RUSYA'NIN ZULÜM ZİNCİRİNİ
KIRACAKTIR

Bu anlaşma Rusya'nın köleleşti - rici zincirini halkımıza vurmaya ça - lışmaktadır. Ayağa kalkan halkımız böyle zulüm zincirlerini kıracaktır.

İki süper devlete karşı güven verme siyasetini, ikisini birden ra - zı etme siyasetini bugün CHP tem - sil etmektedir. Bu bağımsızlığımı - zı hiçe saymak demektir.

İstanbul

Necati Karabulut (işçi) :

"BAĞIMSIZLIK BAYRAKLARINI
DAHA DA KALDIRALIM "

"Dostluk ve işbirliği" anlaşma - sı ülkemiz üzerindeki hegemonyayı daha da arttıracaktır. Sosyal- em - peryalistler ve faşist MC, proleter ya önderliğinde Türkiye halkının ba - ğımsızlık mücadelesini engelleye - meyeceklerdir. İki süper devlete karşı bağımsızlık bayraklarını daha da kaldırmalıyız.

Menemen

Tevfik Soykut (İ.Ü. Hukuk Fakülte - si öğrencisi), Orhan Mert (işçi), Kutlukhan Kaynakçıoğlu (Menemen Lisesi öğrencisi), Oskay Dönmez (Menemen Lisesi öğrencisi) :

SOSYAL-EMPERYALİZMİN
SEVİNCİNİ KURSAĞINDA
BIRAKACAĞIZ

Bugün başta bulunan MC'nin Ye - ni Çarlara karşı uzlaşmacı politika - sı ve işbirliği anlaşması ülkemizde sosyal-faşizmi yaymak için uğra - şan revizyonistleri sevindirmekte - dir. Devrimciler olarak sosyal-em - peryalizmin bu sevincini kursağın - da bırakacağız.

Zonguldak

Proleter Devrimciler :

"MC HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK
VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ
BASTIRMAK İÇİN RUSYA'YLA
İŞBİRLİĞİ YAPIYOR"

Faşist MC ve Sovyet sosyal-em - peryalistleri halkımızın yükselen ba - ğımsızlık ve demokrasi mücadelesi - ni bastırmak için işbirliği yapıyor - lar. Ama bunu başaramayacaklardır.

İki süper devlete güven verme siyasetiyle bağımsızlık kazanıla - maz ve korunamaz. Herşeyden önce ABD emperyalizmini bu konuda göz - lemleyecek olursak, bugün hâlâ yur - dumuz üzerinde tahakkümü sürmek - tedir. Tahakkümün bu şekilde o - luşmasına tek neden, geçmişte Türk hakim sınıflarının mutlaka bir güç - üye sırtlarını dayamak gerektiği düşünceleridir.

Malatya

Aydınlık Kitabevi'nden
Mehmet Duman :

"FAŞİST MC
SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN
PLANLARINA YARDIMCI OLUYOR"

Sovyet sosyal-emperyalistleri - nin dostluk ve işbirliği dedikleri anlaşma onların hegemonya planla -

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Kampanyamıza gelen imza sayısı 10 bini geçti

Yeni Rus Çarlarıyla İşbirliği Anlaşmasına karşı açtığımız kam - panya yurdun birçok yerinden gelen imzalarla devam etmektedir .

Bu hafta içerisinde gelen imzaların dağılımı şöyledir:

Ankara'dan 889, Konya Ereğli'sinden 397, Muğla'dan 313, Ela - zığ'dan 258, Konya'dan 231, Antakya-Harbiye'den 188, Malatya' - dan 151, İzmir'den 94, Pülümür'den 90, Denizli'den 89, Kahra - manmaraş'ın Köprübaşı köyünden 83, İstanbul Kartal'dan 79, Kah - ramanmaraş Fanfas'tan 71, Sivas'tan 60, Ankara Tuzluca'yır ' dan 59, İzmir'in Gürçeşme Mahallesinden 59, İstanbul'un çeşitli semt - lerinden 58, Almanya'nın Mainz şehrinde 49, Kahramanmaraş' - ın Yukarıpulyanak köyünden 44, Kahramanmaraş'ın Demirciler köyünden 43, Kahramanmaraş'ın Karahöyük-Özbek köyünden 41 , Van'dan 38, Kağızman'dan 30, Adana'dan 29, İstanbul' Alibeyköy - den 28, Tokat'ın Döllük köyünden 23, Kahramanmaraş'ın Sofular köyünden 20, İzmir Atatürk Ticaret Lisesi'nden 20, Söke'nin Sarı kemer Mahallesinden 20, Antalya Gazipaşa'dan 18, Berlin'den 16, Tokat Reşadiye'den 16, İzmir Sıdka Rodop Ortaokulundan 16, Kah - ramanmaraş'tan 10, İstanbul Parseller'den 9, Çeşitli yerlerden 19 imza.

Şimdiye kadar dergimize gelen imzaların yerleşme merkezleri ne göre dağılımı ise şöyledir:

İstanbul	1864	Denizli	89
Ankara	1534	Adana	87
İzmir	1455	Samandağ	67
Polatlı	771	Osmaniye	62
Konya	628	Sivas	59
Gaziantep	526	Mainz	49
Bolu	344	Saarbrücken	43
Muğla	313	Haruniye	42
Kahramanmaraş	292	Tokat	39
Elazığ	258	Van	38
Tunceli	252	Kağızman	35
Pazarcık	203	Kelkit	33
Mersin	189	İnebolu	20
Antakya-Harbiye	188	Antalya	18
Malatya	151	Zile	17
Söke	142	Berlin	16
Diyarbakır	117	Trabzon	12
İskenderun	104	Çeşitli yerlerden	52
Silifke	100		
Tarsus	99	TOPLAM	10 309

rını gerçekleştirmek için uydurduk - ları bir aldatmacadır. Faşist MC sosyal-emperyalistlere karşı tesli - miyeti yayararak onların hegemonya - planlarına yardımcı oluyor. Halkı - mız yıllardan beri Amerikan emper - yalistlerine karşı verdiği mücade -

leyi sosyal-emperyalistlere karşı da vererek onların yurdumuza uza - nan pençesini kıracaktır.

Bağımsızlığımız iki süper dev - lete güven vererek değil iki milli - yetten halkımızın dışı dış mücade - lesi ile korunabilir.

Malatya

TBP MALATYA İL BAŞKANI Hüseyin Özcan:
"EN BÜYÜK GÜVENCEMİZ HALKIMIZDIR"

MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşün - düğü anlaşmayı kesinlikle kabul etmiyoruz. Reviz - yonistlerle yapılacak her türlü anlaşma ülkemiz insanlarını köleleştirmekle eş sayılmalıdır.

Rusya'nın yurdumuz üzerinde artan etkinliği bağımsızlığımız açısından doğru değildir. Sovyet - ler Birliği'nin Demirel hükümetine anlaşma tek - lif etmesinin amacı Amerikan emperyalizminin sömürü alanını daraltıp, Akdeniz'e inmektedir. Böy - lece Akdeniz ülkelerinin de bağımsızlığını tehdit eden davranışlara yönelmektedir.

İki süper devlete güven verme siyasetiyle ba - ğımsızlığımız kesin olarak kazanılamaz. Bağım - sızlığımız ancak kendi gücüne güven ilkesine da - yanarak, iki süper devlete karşı amansız mücade - le yürütmekle kazanılır. Bugün baş düşmanımız iki süper devlettir. Bu iki devlete taviz vererek iktidar olmaya çalışan CHP'nin politikası yanlıştır. En büyük güvencemiz halkımızdır.

Adana

TBP ADANA İL BAŞKANI Av. Hasan Kaplan:
"SOSYAL EMPERYALİZM DAHA TEHLİKELİDİR"

MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşün - düğü "dostluk ve işbirliği" anlaşmasını bağımsız - lığımız açısından tehlikeli görüyoruz. Çünkü bu anlaşma Rusya'nın Türkiye'yi sömürmesine, bo - ğazlara ve Akdeniz'e hakim olmasına, Türkiye e - konomisini kontrol altına almasına olanak sağlay - caktır. Bu anlaşmayı, Atatürk'ün tam bağımsızlık ilkesine ters düşmesi, bağımsızlığımızı tehlikeye koyması bakımından iyi karşılamak olası değildir.

İki süper devlet bizce bağımsızlıkları için mü - cadele veren ülkelerin baş düşmanlarıdır. Bu sü - per devletlere güven veren bir ülkenin tam bağım - sız olması mümkün olamaz.

Türkiye'nin bağımsızlığı açısından Amerikan emperyalizmi ne kadar tehlikeliyse sosyal-emper - valizm de o kadar tehlikelidir. Hatta ondan tehlikelidir. Bu itibarla bağımsızlığımız için iki süper devlete karşı mücadele edelim ve onların oyunlarına kanmayalım.

Tire Halk Birliği Derneği'nin tütün üreticilerine bildirisi:

Tütünümüzü diktik, kırdık ve dizdik. Bütün mevsim boyunca sarı sığağın altın da ter döktük. Piyasa hâlâ açılmadı. Bu gidişle de Şubat'a kadar açılacağı yok. MC iktidarı sözcüleri "rekoltenin fazla, kalitenin düşük" olduğunu yaymaya başladı bile. Hele tekelin şimdiden beyanname istemesi, bizi tefecilerin, karaborsacıların kucağına itiyor. Bu beyanname de kaç dönüm ekeceğimiz, ekeceğimiz yerin mevkisini bildirmemizi istiyorlar.

Tire ovasında üreticilerin % 80'i, tütünü tarla kiralayarak ekmektedir. Bizi tarla kiralamak için toprak sahibine peşin icar parası yatırmaya zorluyorlar. Tütün parası alınmadan tarla kiralanabilir mi? MC iktidarının bu politikası toprak ağalarına ve zengin köylülere yaramaktadır. Toprak kiralamak zorunda olan yoksul üreticiler ise, tarım işçisi haline getirilmektedir.

Binlerce dönüm toprağı ellerinde bulduran; Gülcüoğulları, Gündüz Okan gibi toprak beyleriyle tefeci tüccarlar pusuya yatan aç bir kurt gibi iştahla ellerine düşecek yoksul köylüleri beklemektedirler. Bunlar yetmezmiş gibi; bankalar ve tüccarlar gaspettikleri alın terimizi birer yüksek faizle kredi olarak kullanmaktadır. Bunlar kimin hakkını kime vermektedirler? Bankalara ve tüccarlara olan borçlarımızı ödeyecek olursak, sonunda iş arayan işsizler ordusuna katılacağız. Tüm yoksul köylüler ve üreticiler birlik olalım, borçları ödemeye karşı çıkalım.

Bütün bu zulmün, sömürünün sebebi kimdir? Bu oyunların, düzenbazlıkların ardında güzel yurdumuzu Amerika'ya, Rusya'ya satan ağaların patronların iktidarı MC yatıyor.

MC iktidarı toprak ve hürriyet isteyen köylülere, işçilere, halka zulmetmektedir. Amerika'nın yerini Rusya almaya çalışıyor. Fakat gerek MC gerek Rusya 40 milyonluk Türkiye halkını unuttuyorlar. Emekçi halkımız 1960' lardan bu yana nasıl Amerika'nın ipliğini pazar çıkardıysa, bugün Rusya'ya da aynı ni yapacaktır.

Rusya yurdumuzda kurduğu her fabrika, verdiği her kredi için tarım ürünlerimize göz dikmiştir. Birbir zahmetle yetiştirdiğimiz ürünlerimizi Rusya yok pahasına gaspetmeye çalışmaktadır. Rusya bir yandan ürünlerimizi gaspederken diğer yandan milli bağımsızlığımızı tehdit etmektedir. Alın terimizin karşılığını alabilmek ancak, Amerika ve Rusya'nın yurdumuzdan çıkarılıp atılmasıyla mümkündür.

Bugün Rusya ile imzalanması planlanan sözleşimona 'Dostluk ve işbirliği anlaşmasına' karşı koymak her yurtseverin görevidir.

Taleplerimiz şunlardır; Borçlar iptal edilsin, Beyanname bildirimine hayır, piyasa zamanında açılın, randmanlar önceden açıklansın, taban fiyat 55 TL. olsun, iskartaya son, tefeci, tüccar, karaborsa sömürsüne hayır, tarım iş kanunu çıkarılmalıdır.

YIKILSIN MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN VE HALKIMIZIN DÜŞMANI MC!
RUSYA İLE İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR!
YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Ankara'da liseli gençlerin çağrısı:

"DEVRİMCİ LİSELİLER BİRLİĞİNDE BİRLEŞELİM"

rimcilerin liseli gençliğin örgütlenmesi konusunda ne düşündüklerini açıklamak için, 17 temsilcimiz bir önerge imzalayarak söz hakkı istedikler. Lise-Der yönetimi bu önerimizi de reddetti.

Gurupçuluğa karşı mücadele ederek liseli gençliği iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı birleştirmek için DLB'nin geçmişteki devrimci mücadelesine sahip çıkarak liseli gençliğin merkezi kitle örgütünün kurulması çalışmalarını sevinçle karşılıyor ve var gücümüzle destekliyoruz.

....

ANITTEPE LİSESİ DEVRİMCİLERİ:

"DLB'NİN KURULUŞUNA AKTİF OLARAK KATILACAGIZ"

Ocak 1976 tarihinde liseli gençliğin devrimci örgütü DLB'nin kapatılmasından sonra liseli gençliğin büyük bir kesimi örgütsüz kaldı. Açık olan Lise-Der gerek Ankara'daki gerekse okulumuzdaki devrimcilere kapılarını kapadı. Genel kurul çalışmalarında da aynı tavırlarını devam ettirdiler.

Lise-Der yönetimi, biz HALKIN SESİ ve AYDINLIK görüşünü savunan Anittepe Lisesi devrimcilerini Lise-Der genel kuruluna almadı. Devrimcilerin alınmadığı bir dernek ne kitlelere önderlik edebilir, ne de devrimci bir dernek olabilir. Devrimci bir dernek anti-faşist, anti-revizyonist, tüm liselilere kapılarını açmalıdır. DLB'ye açık kapılarını kitlelere kapıyor muydu? DLB kapılarını tüm kitlelere açtığı için devrimci bir önderlik sağlamıştı.

Biz Lise-Der genel kurulu boyunca liseli gençliğin iradesini tanımayan Lise-Der yönetiminin demokratik olmayan tutumlarını kınıyoruz.

Anittepe Lisesi proleter devrimcileri olarak liseli gençliğin merkezi örgütünün inşası çalışmalarına okulumuzda aktif olarak katılacağız.

....

ANKARA YÜKSELİŞ LİSELİ DEVRİMCİLERİ:

"LİSELİ GENÇLİK DEVRİMCİ BİR ÖRGÜT ÇATISI ALTINDA BİRLEŞMELİDİR"

İki süper devlete karşı mücadele eden proleter devrimci liselileri örgüt dışında bırakarak liseli gençliğin en geniş birliği sağlanamaz. Bunun en açık örneği tüm liselerde olduğu gibi "Ankara Yükseliş Lisesinde" de görüldü: Biz Yükseliş Lisesi devrimcileri olarak, Lise-Der genel kuruluna alınmadık. Lise-Der'in bu hegemonyacı tutumu, liselilerin en geniş birliğinin sağlanmasında büyük bir engeldir. Liseli gençliğin en geniş birliği bu hegemonyacı tutumları yıkarak gerçekleşecektir.

Biz; AYDINLIK ve HALKIN SESİ görüşünü benimseyen Yükseliş Lisesi Devrimcileri olarak, liseli gençliğin "iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı" yeni bir örgüt çatısı altında toplanarak mücadele etmesi gerektiğine inanıyoruz.

Bu yüzden HALKIN SESİ 88. sayıda belirtilen; "Liseli Gençliğin Yeni Örgütünün Kurulması" çalışmalarını destekliyoruz.

LİSE-DER'in ikinci olağan genel kurulu 12 Aralık'ta Ankara'da yapıldı. Genel Kurul liseli gençliğin birliğine hizmet etmedi. Devrimci Gençlik Dergisi taraftarları, gençliğin birliğini baltalayıcı tutumlarını kongrede de sürdürdüler.

Lise-Der genel kurulu, liseli gençliğin bir kongresi olmadı. Bu kongreye katılan delegeler, kendi okullarında kitleler tarafından seçilmiş temsilciler değil, tepeden atanmış kişilerdi. Genel kurulun kapıları liseli proleter devrimcilere de kapalı tutuldu. Proleter devrimci liseliler, genel kurula katılmak için bütün liselerden 500'e yakın imza toplamışlardı. Buna rağmen, genel kurula alınmadılar. Kongre günü devrimci liselilerin genel kurula neden alınmadıklarını açıklayan bildirimlerini dağıtmaları yönetim tarafından engellenmeye çalışıldı. Genel Kurul'da devrimcilere söz hakkı tanınmadı. Halkın Kurtuluşu taraftarları da yönetimin devrimcileri genel kurula almama tutumlarını ve diğer demokratik olmayan uygulamalarını paylaştılar.

Kapılarını kitlelere, devrimcilere ve yurtseverlere kapayan bir örgüt dar bir tekke olmaktan öteye gidemez. Bizim faşizme ve revizyonizme karşı mücadelede dayanacağımız güç geniş gençlik kitleleridir. Bunu reddedenler kitlelerden kopmaya mahkumdurlar.

Bizler, 1974 yılında DLB olarak mücadeleye atıldığımızdan bu yana en geniş liseli gençliği iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı birleştirmeye çalıştık. Bu mücadelenin gelişmesiyle birlikte, bugünkü Lise-Der yöneticileri revizyonistlerle birleşerek liseli gençliğin mücadelesini bölmek için Lise-Der'i kurdular. DLB'nin hakim sınıflar tarafından kapatılmasından sonra, biz yine liseli gençliğin en geniş birliğini kurmak ve bu birliğe devrimci siyaseti hakim kılmak için Lise-Der'de birleşmeye çalıştık. Ancak Lise-Der yöneticilerinin bölücü ve tekkeci tutumlarını terketmemeleri yüzünden bu birlik sağlanamadı.

Şimdi iki yol var; ya liseli gençliği dağıtmakla terk edip öndersiz bırakacağız, ya da mümkün olan en geniş gençlik kitlelerini devrimci bir önderlik altında birleştireceğiz. Devrimci tutum ikinci yolu seçmektir. Bu amaçla DLB'yi yeniden kuracağımızı bütün liseli gençliğe duyuruyoruz.

DLB tek tek okullarda yapılacak seçimler sonucunda oluşacak temsilciler tarafından yaratılacaktır. DLB, tekke menfaatlerini gençliğin birliği üzerinde tutan gurup liderlerinin ikna edilmesine değil; gurup ayrımı yapılmaksızın tabanın doğru fikirler etrafında birleştirilmesine dayanacaktır.

DLB, iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı bütün liseli gençliği birleştirmek, liseli gençliğin demokratik mücadelesine önderlik etmek için çalışacaktır.

Bütün liseli gençliği merkezi kitle örgütünün kurulması çalışmalarına aktif olarak katılmaya çağırıyoruz.

YAŞASIN LİSELİ GENÇLİĞİN
DEVİRİMCİ BİRLİĞİ!
NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

....

ANKARA FEN LİSESİ DEVRİMCİLERİ:

"DLB'NİN KURULUŞUNU SEVİNÇLE KARŞILIYORUZ"

Lise-Der yönetimi Fen Lisesi'nden üye kaydetmediği için okulumuzdan kongreye delege seçilmedi. Bunun sebebi lisemizde Aydınlik ve Halkın Sesi görüşlerinden başka akımın olmamasıdır. Biz, her on kişiye bir temsilci olmak üzere 17 temsilcimizi Lise-Der Genel Kuruluna gönderdik. Ancak delegelerimiz kabul edilmedi. Kongrede Lise-Der'in gençlik kitlesini hiçe sayan bölücü tutumunu teşhit etmek ve proleter dev-

Sahte "TKP", Halkın Kurtuluşu'nu Marksizme karşı ittifaka çağırıyor

Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kolu olan sahte "TKP" nin yayın organı "Atılım" dergisi 1 Ekim 1976 tarihli 10 (34)'üncü sayısında şunları yazıyor:

"Bütün eylemleriyle Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki hegemonyasına hizmet eden ve hükümetin faşist tırmanışına karşı, halktan yana bir hükümet için verilen savaşı baltalayan Perinçek gurupçuğu, diğer Maocu gurupları en karanlık yollara başvurarak, kırmaya, yutmaya çalışıyor. Perinçekler, geçmişte B. Gözen'leri Filistin'lere sürüklediler. İ. Kaypakaya'ları silahlı serüvenlere itekleyip, kendileri geri çekildiler ve onların ölümlerine yol açtılar. Şimdi de benzer provokasyonlara hazırlanıyorlar. Perinçek gurupçuğunun doğrudan doğruya "egemen sınıflarla ittifak ve işbirliği" içinde olduğunu diğer Maocu guruplar ta itiraf ediyorlar.

"İşbirlikçi burjuvazinin anti-komünist ve anti-sovyet propagandası ile şartlanan, o nedenle Maocu akımlara kapılan kimseleri, özellikle gençleri uyarmak, onları işçi sınıfının savaşına kazanmak komünistlerin görevidir."

"Atılım", elini uzattığı gurubun Halkın Kurtuluşu olduğunu onun eleştirilerine sahip çıkarak açıkça belirtmektedir. Bu "eleştiri" bütün revizyonistlerin en başta Mao Zedung yoldaşa yönelttikleri "Amerikancı" karalamasıdır. Nitekim Halkın Kurtuluşu aynen "Atılım" dergisinin diliyle şunları yazmıştı: "Aydınlık ve Halkın Sesi politikacıları, ... hızla ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerinin hizmetkarı durumuna doğru ilerlemektedirler." (Sayı 31, s. 7) Halkın Kurtuluşu hakkında beşinci kolun bu olumlu duyguları başta revizyonist Yürüyiş ve Kitle dergileri olmak üzere; Mihri Belli'nin Emekçi dergisinden Kurtuluş dergilerine kadar derece derece revizyonizmden etkilenen geniş bir çevre tarafından da paylaşılmaktadır.

Bu durum hangi gerçekleri göstermektedir?

Bugüne kadar hiç bir revizyonist proleter devrimci hareketin görüşlerini Halkın Kurtuluşu'na veya başka bir akıma karşı kullanmaya kalkışmamıştır. Çünkü proleter devrimcilerin Marksist çizgisinde revizyonistlerin işine yarayacak hiç bir şey yoktur. Çünkü AYDINLIK ve HALKIN SESİ, revizyonizmle arasına gerçekten kalmı bir çizgi çekmiştir.

Halkın Kurtuluşu'nun uzlaşma çizgisi ise, her türlü revizyonistin işine yaramaktadır. Aslında proleter devrimci harekete "Amerikan işbirlikçisi" diye saldırırken Halkın Kurtuluşu'nun ağzından bizzat revizyonizm konuşmaktadır. Gene proleter devrimci harekete "kahrolsun" sloganıyla saldırırken de Halkın Kurtuluşu başta sahte "TKP" olmak üzere bütün Rus uşaklarının hislerine tercüman olmaktadır. Çünkü proleter devrimci hareketin kahrolmasını yürekte isteyenler iki süper devlet ve onların uşaklarından başkası değildir.

Bugüne kadar hiç bir revizyonist

proleter devrimci hareketi "kurtarmayı" ve "kazanmayı" aklından geçirememiştir. Çünkü yarım yüzyılı aşkın geçmişi ve revizyonizme karşı yürüttüğü uzlaşmaz mücadele ile onun halka ve proleteriyaya hizmet yolundan döndürülemeyeceği ispatlanmıştır. Revizyonistler sürekli olarak proleter devrimci hareketi baş düşman almışlar ve onu tecrit etmek için her çareye başvurmuşlardır.

Fakat hiç kimse Halkın Kurtuluşu'nu bir saldırı hedefi olarak görmemekte ve tecrit etmeye çalışmamaktadır. Aksine her türden revizyonist Halkın Kurtuluşu'nu kazanılabilecek bir akım olarak değerlendirmektedir. Bizzat Yeni Çarların beşinci kolu kendine, Halkın Kurtuluşu'nu "kazanma" görevi tespit etmektedir. Revizyonistlerin umudu -nu besleyen bizzat Halkın Kurtuluşu'nun uzlaşma çizgisidir. Revizyonistler Halkın Kurtuluşu'nun şahsında proleter devrimci hareketi tecrit

etmek için kullanacakları bir müttefik bulmaktadırlar.

"Atılım" ın yazdıkları, Halkın Kurtuluşu tarafından yürütülen "Halkın Sesi tecrit olmuştur" propagandasının da iç yüzünü ortaya koymaktadır. Evet Halkın Sesi bütün revizyonistlerden, halkımızın ve bağımsızlığımızın azılı düşmanlarından tecrit olmuştur. Revizyonistlerden tecrit olmayanlar 40 milyon halkla birleşemezler.

Dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta da şudur: Yeni Çarların beşinci kolu, iki süper devlete karşı mücadele saflarının birliğini önlemek ve baltalamak için ince bir taktik izlemektedir. Sahte "TKP" esas oklarını proleter devrimci harekete yöneltmekte, ona karşı en alçakça iftiraları savurmaktadır. Bundan amacı, Halkın Kurtuluşu gibi uzlaşmacı akımların gözünü korkutmak ve proleter devrimci saflara doğru ilerlemesini önlemek ve kendi saflarına kazanmaktır.

Beşinci kol, revizyonizme karşı mücadelenin kararlı savaşçısı ve öncülerinden arkadaşımız Bora Gözen'i bile, onun uğrunda şehit düştüğü davaya karşı kullanmaya kalkışmaktadır. "Atılım", aynı sayısında halkımızın devrimci şehidi Deniz Gezmiş'e de sahip çıktığını yazmaktadır. Onların halkın davasına zarar vermek ve proleter devrimci safları bölmek için girmeyecekleri kılık, yapmayacakları sahtekarlık yoktur.

Sahte "TKP" revizyonistlerinin tutumu bütün devrimcileri, özellikle Halkın Kurtuluşu'na yakınlık duyan devrimci arkadaşları uyandırmalıdır. Bugünkü uzlaşma çizgisi proleteryanın ve halkın çıkarlarına aykırıdır. Bu çizgi terkedilmeli, Yeni Çarların ve onların uşaklarının besledikleri umutlar boşa çıkarılmalıdır. Onlara karşı yeni yılda indireceğimiz en büyük darbe proleter devrimci bayrak altında sıkıca birleşmek olmalıdır.

«SOL KENDİNİ ANLATIYOR» RÖPORTAJI ÜZERİNE

Nihat Behram, hem sahte TKP'yi hem de Halkın Kurtuluşu'nu reklam ediyor

Nihat Behram, 18 Kasım-15 Aralık 1976 tarihleri arasında, Vatan gazetesinde "Sol Kendini Anlatıyor" başlıklı bir seri röportaj yayınladı. Bu röportaj üzerinde durmak istiyoruz.

Nihat Behram röportajında Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kolu sahte "TKP"ye de yer verdi. Yazarın sahte "TKP" için bizzat yazdığı tanıtma notunu aynen yayınlıyoruz. Görüldüğü gibi yazar, sahte "TKP"yi Yeni Çarların kuklası emperyalist uşağı bir örgüt olarak değil, "Sol" içindeki akımlardan biri olarak değerlendiriyor. Hatta yazar röportajı bitiriş yazısında "devrimci mücadelenin saflarındaki değişik görüşleri" yansıttığından söz ediyor. Nihat Behram bununla da kalmıyor. Mustafa Suphilerin, Şefik Hüsnülerin proleter devrimci TKP'si ile bugünkü beşinci kolu aynı örgüt olarak gösteriyor. Üstelik yazar sorularına cevap verecek bir sorumlasunu bulamadığı gerekçeyle, sahte "TKP"nin yayımlarından bizzat araştırarak onun reklamını yapıyor.

Nihat Behram mikrofonunu revizyonist TSİPyöneticilerinden Öner Ciravoğlu'na da uzatmıştır. Nihat Behram, Öner Ciravoğlu'nun verdiği cevaplar arasından özellikle Mao Zedung'a ve proleter devrimcilere yöneltilen bir küfürü ara başlık olarak çıkartmış ve göze batırmak için büyük puntolarla dizdirmiştir.

Nihat Behram seri röportajına başlamadan önce yayınladığı giriş yazısında "tarafsızlık temel ilkimiz olmuştur" demektedir. Acaba taraflı olsaydı nasıl davranacaktı? Nihat Behram yerine röportajı bir revizyonist hazırlamış olsaydı sahte "TKP"yi daha nasıl reklam edebilirdi? Halkla emperyalistler ve hakim sınıflar arasında tarafsızlık olabilir mi? Sovyet sosyal-emperyalistleri ve beşinci kollarıyla Türkiye arasında tarafsızlık olabilir mi? Nihat Behram'ın tarafsızlığının kime hizmet ettiği açıkça ortadadır.

Üzerinde durulması gereken diğer bir konu ise

Türkiye sol hareketinin "Belirgin ana çizgilerinden" birisinin örgütü (Türkiye Komünist Partisi) TKP'dir. Kuruluşundan bu güne kadar birçok yargılanmalara, tutuklanmalara konu olan TKP'nin geçmişi ve gelişim sürecinde, yaşamının hemen tamamı, "gizlilik koşullarında sürdürülmeye zorlanmıştır."

Kuruluş tarihi sol örgütler içinde eskiye dayanan Türkiye Komünist Partisi'nin yayın organlarında, bugünkü Genel Sekreterinin İ. Bilen olduğu belirtilmektedir.

TKP'den sorularımıza dolaysız yanıt alabilmek olanağımız olmadı. Dolayısıyla, Türkiye Komünist Partisi Programı, TKP organlarından "Atılım", "Yeni Çağ" gibi yayınlar ve TKP'ye değgin bilgi veren değişik belgelerden yararlanarak sorularımızın yanıtını aradık.

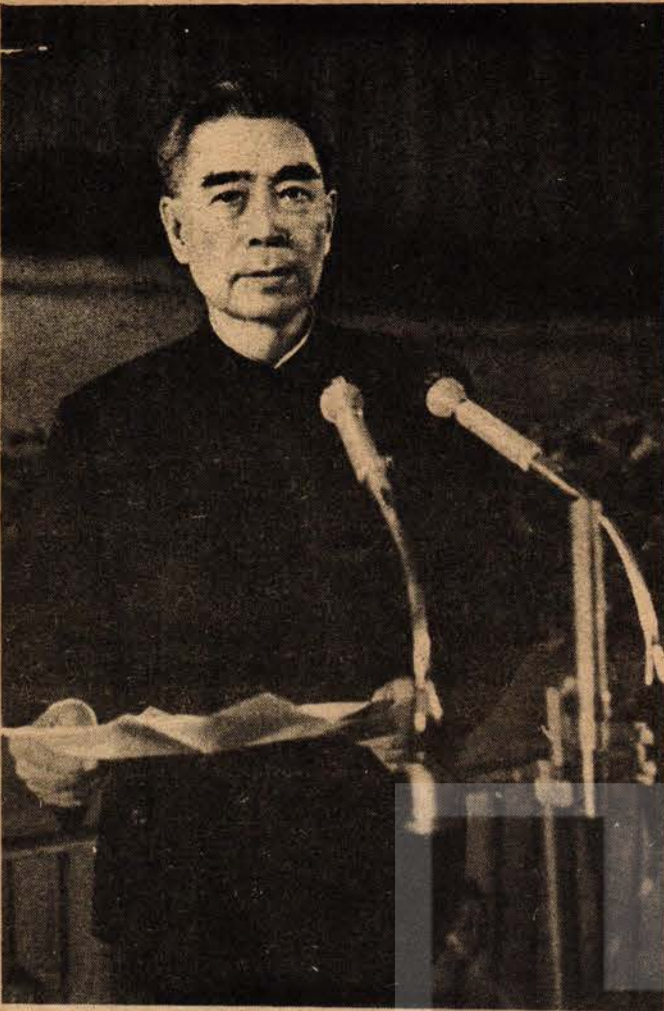
Sorularımıza bu kaynaklardan aktardığımız yanıtları şöyle sıralayabiliriz.

NİHAT BEHRAM (VATAN - 13 Aralık 1976)

Nihat Behram'ın aynı zamanda Halkın Kurtuluşu gazetesinin şairi olmasıdır. (Halkın Kurtuluşu, sayı 35) Nihat Behram herkes tarafından Halkın Kurtuluşu taraftarı olarak bilinmektedir. Nitekim yazar röportajında, her akımdan bir kişiye söz verirken, Halkın Kurtuluşu taraftarı dört kişiyi konuşurmak için suni zorlamalara girişmiş ve çeşitli davalarını bahane yaparak bunu gerçekleştirmiştir.

Şimdi sormak gerekir. Aynı yazar nasıl oluyor da hem sahte "TKP"nin hem de Halkın Kurtuluşu'nun reklamını yapıyor?

Şüphesiz bu durumdan Halkın Kurtuluşu da ders çıkarmalıdır. Çünkü onun revizyonizmle uzlaşma çizgisi Nihat Behram'ın sahte "TKP"yi övmesine olanak vermektedir.

Ölümünün birinci yılında CU EN-LAY YOLDAŞI ANIYORUZ

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkan Yardımcısı ve Çin Halk Cumhuriyeti Başbakanı Cu En-lay yoldaş, geçen yıl, 10 Ocak 1976 da aramızdan ayrılmıştı. Cu En-lay yoldaş, dünya proletaryasının yılmaz bir savaşçısı, ezilen halkların ve Üçüncü Dünya ülkelerinin büyük dostu idi. Cu En-lay yoldaş, bütün hayatı boyunca, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine ve devrim davasına içtenlikle bağlı kaldı. Cu En-lay yoldaş, hayatı boyunca Başkan Mao Zedung'un devrimci çizgisini kararlılıkla izledi. "Revizyonizme karşı on bin yıl mücadele" azmini yüreğinde taşıyan Cu En-lay, Başkan Mao'nun Üç Dünya Tahlili'ni hayata geçirenlerin de başında geliyordu.

Cu En-lay adı, Mao Zedung'un devrimci siyasetine bağlılığı, yorulmak bilmez çalışkanlığı, disiplinli ve planlı çalışmayı ve halka duyulan sonsuz güveni ifade ediyor. O'nun sayısız devrimci erdemleri bugün bize ışık tutmaktadır.

Cu En-lay yoldaş, dünya halklarının gönlüne gömülmüştür. Ölümünün birinci yılında, O'nun devrimci anısını saygı ile selamlıyoruz.

Almanya Komünist Partisi (KPD):

"Mao Zedung yoldaşın ortaya koyduğu Üç Dünya Tahlili dünyanın bugünkü durumunu değerlendirmenin bilimsel temelidir,,

Almanya Komünist Partisi (KPD)'nin yayın organı Rote Fahne dergisinde Almanya Komünist Partisi'ne bağlı bir heyetin davetli olarak Çin Halk Cumhuriyeti'ne yaptığı geziyle ilgili haber ve röportajlar yayınlandı.

8 Kasım-1 Aralık 1976 tarihleri arasında Çin Halk Cumhuriyeti'ni ziyaret eden Almanya Komünist Partisi heyeti, başta Başbakan yardımcısı ve Siyasi Büro üyesi Li Sien-nien olmak üzere çeşitli kademelerdeki yöneticilerle görüşmüş, işçilerle ve köylülerle tanışmış, gerici "dörtlü çete"ye karşı yükselen kitle muhalefetini yakından izlemek imkanını bulmuştur. İzlenimlerini Batı Almanya'nın çeşitli kentlerinde düzenlenen kitle toplantılarında anlatan heyet üyeleri ve heyete başkanlık eden K. Semler (KPD'nin Merkez Komitesi Siyasi Bürosu Daimi Komitesi üyesi) şunları söylemiştir:

"... Özet olarak, uluslararası komünist hareketi bugün ilgilendiren önemli meselelerin hepsinde iki parti arasında tam bir görüş birliği olduğunu söyleyebiliriz. ... Özellikle Mao Zedung yoldaşın ortaya koyduğu Üç Dünya Tahlili'nin dünyanın bugünkü durumunu değerlendirmenin bilimsel temeli olduğu

konusunda; iki süper devlete karşı mümkün olan en geniş birleşik cepheyi oluşturmanın zorunlu olduğu ve bunu yaparken esas darbeyi daha tehlikeli ve daha saldırgan süper devlet olan sosyal-emperyalizme indirmek gerektiği konusunda ve bugün Üçüncü Dünya halklarıyla devletlerinin emperyalizme karşı, özellikle de iki süper devletin hegemonya çabalarına karşı temel gücü oluşturduğu konusunda görüş birliğine vardık. Son olarak, örgütleyici merkezi ni Sovyet revizyonizminin oluşturduğu modern revizyonizmin, işçi hareketi içindeki esas tehlike olduğu görüşünde de birleştik."

Almanya Komünist Partisi temsilcileri, Çin Komünist Partisi'nin Mao Zedung'un devrimci dış siyaset ilkelerine bağlı olduğunu belirtmiş, bu konuda şöyle demişlerdir:

"Hua Kuo-feng yoldaşın önderliğindeki Çin Komünist Partisi, proleter enternasyonalizmine sıkıca bağlıdır ve Başkan Mao Zedung'un ortaya koyduğu dış siyaset ilkelerini izlemektedir. Bu siyasetin teorik temellerini, özellikle de Başkan Mao'nun Üç Dünya Tahlili'ni sadece lafta kabul edip siyasette ise uygulamaya yanaşmayanlar, bu Dörtlü Çete'den başkası değildir..."

Çekoslovakya'da revizyonist diktatörlük şarkılardan korkuyor

Yaşlılardan
anıları yüzünden korkuyorlar,
Gençlerden
günahsızlıkları yüzünden;
İşçilerden korkuyorlar,
Korkuyorlar kitaplardan ve şiirlerden,
Korkuyorlar filimlerden, yazarlardan, şairlerden...

Çekoslovakya'nın iki ünlü "rokenrol" (ye ve müziği) gurubunun geçen Mart ayında tutuklanan 14 müzisyeninden dördü, ilk defa Eylül ayında kapalı kapılar ardında yargılanmışlar ve "yoz, nihilist, sosyalizm düşmanı kavramları yaymakla" suçlanarak 8-18 ay hapis cezasına çarptırılmışlardır. Mahkumiyet kararının duyulması üzerine, dört ünlü Çekoslovak sanatçısıyla 60 kadar genç aydın, hükümeti eleştiren protesto mektupları imzalamışlar ve bütün ülkede tepkiler yaygınlaşmıştır. Bunun üzerine revizyonist Husak hükümeti, "rokenrol müziğine karşı bir harekete girişmediğini" ve "Çekoslovakya'daki 1400 kadar rokenrol gurubuna tanınan özgürlüğün hükümetin hoşgörüsünü kanıtlandığını" ileri süren bir açıklama yapmıştır. Ceza alan rokenrol guruplarının suçuna gelince, bunu anlamak için bu guruplardan birinin yukardaki şarkısını okumak yeter.

Sözümüne "yoz müziğe karşı mücadele" sahtekarlığının altında, sosyal-faşizme karşı bir protestonun ne yolla olursa olsun ortaya konmasını engelleme çabası yatmaktadır.

POLONYA'DA REVİZYONİST DİKTATÖRLÜĞÜN HALKA YAPTIĞI BASKILAR

Bir süre önce Polonya'da revizyonist burjuvazi, halkın şeker tüketimini karneye bağlamış, elektriğe de kısıntı getirmişti. Şimdi ise, kışın en sert bir şekilde hüküm sürdüğü bugünlerde, kömür karneye bağlanmıştır.

Köylük alanlarda bazı yerlerde, kömür bulmak imkansız hale gelmiştir. Ve köylüler kömüre karşı hayvanlarını satmaya zorlanmaktadır.

Polonya basınında yer alan resmi açıklama, bu tedbirin "adil bir dağıtım" sağlamak için alındığını iddia et-

mektedir. Oysa bu tedbir kömürün fiyatını artırmak için alınmıştır. Polonya kömür üretiminde dünyada dördüncü, Avrupa'da ikinci durumdadır. Buna rağmen kömürün karneye bağlanması revizyonist diktatörlüğün halk düşmanı karakterini açığa vurmaktadır.

İşin aslı şudur: Polonya'da, tekeller devlet kapitalizminin ve Sovyet talanının yol açtığı muazzam dış borçlar, çıkartılan kömürün önemli bir kısmının ihraç edilmesiyle yol açmaktadır.

Halk üzerindeki baskılar artıyor.

Hatırlanacağı üzere, geçen yılın Haziran ayında Polonyalı işçiler fiyat artışlarına karşı şiddetli bir mücadeleye girişmişler ve revizyonist Gierak kliğini geriletmişlerdi. İşçi gösterilerinden sonra revizyonistler harekete geçerek birçok işçiyi tutukladılar. Bunun üzerine Polonya'da "baskılara karşı işçileri savunma komiteleri" kuruldu. Bu komiteler bir yandan çeşitli yayınlarla hükümetin baskılarını teşhir e-

derken bir yandan da hapiste bulunan işçiler için para topluyor ve dayanışma fonları yaratıyor.

Polis 29 Aralık günü komite üyelerinden Jan Lipskiyi ve Jacek Kuron'u tutukladı. Tutuklananlar arasında komitelere üye olmayan, sadece bazı komite üyeleri ile ilişkileri olan kimseler de bulunuyordu.

Polonya hükümeti bu komitelerin "illegal" olduğunu iddia ederek, işçi mücadelesini bastırmaya çalışmaktadır.

Revizyonist partinin Varşova sekreteri Alojzy Karkoska, komiteleri, "ülkenin içinde bulunduğu güçlüklerden yararlanmaya çalışmakla" suçlamaktadır. Revizyonist elebaşı, bütün diğer gericiler gibi, "baskılara karşı işçileri savunma komiteleri"ni Po-

lonya'nın düşmanları ile birlik olmakla suçlamaktadır. Karkoska'nın itiraf ettiği gibi, bu komiteler, "halk hükümeti" gibi göstermeye çalıştığı revizyonist yönetime ve "sosyalist sistem" diye yutturulmaya çalıştığı revizyonizme şiddetle karşıdirlar.

Revizyonist elebaşı, işçi mücadelesinin ulaştığı seviyeden nasıl tedirginlik duyduğunu şu sözlerle ifade ediyor: "Bu Polonya düşmanlarının faaliyetlerini ve gücünü fazla abartmayalım."

Polonya işçileri ve geniş halk kesimleri, kimlerin Polonya'nın düşmanları olduğunu her geçen gün daha iyi kavriyor. Polonya'nın düşmanları, Polonya'nın zenginliklerini yağmalayan Rus sosyal-emperyalistleri ve onların işbirlikçisi Gierak kliğidir.